

a BTF SZ lapja

Fotó: Nemesházi L.

12/4

ELNÖKSÉGI ÜLÉS

A BTFSZ 2012. május 7-i ülésén Scultéry Gábor versenybiztos beszámolt az eddig lebonyolított Budapest bajnokságok lebonyolításáról. Az elnökség megtárgyalta a 2013-as versenyek pályázatainak kiírását is. A bajnokságok lényegében az idei feltételekkel kerülnek kiírásra. A pályázati határidőt június 20.-ában állapítja meg az elnökség, a döntési listát e-mailben fogja jóváhagyni az elnökség, de ha szükséges, a középtávú OB-n személyesen is lehet egyeztetni a témában.

Gyalogné Csipi Erzsébet a Közhasznúági Jelentés véglegesítését terjesztette elő. Az éves beszámolót elkészítette a könyvelőcég, a 2011-es eredmény a korábbi előrejelzés szerint -675 ezer Ft, így a vagyon 2 027 ezer Ft-ra csökkent.

Peics Antal Zsolt a versenybírók minősítésével kapcsolatban elmondta, hogy egyeztetett az MTFsZ Versenybizottságával egy újabb versenybírói tanfolyam kiírásáról 2013 elején. A tanfolyam második felében az SI/Ocad gyakorlati képzés is meg tud valósulni.

Végül a térképkiadási rendről tárgyalt az elnökség.

TÁJOLÓ ELŐFIZETÉS

Még mindig várjuk a 2012-es előfizetéseket. **Az éves előfizetési díj 5000 Ft, külföldre 8000 Ft. Egy példány ára: 650 Ft.** Az előfizetési díjat átutalással (**AXA Bank**, Számlaszám: **17000019-12846995** Budapesti Tájfutók Szövetsége) kérjük befizetni. Akik támogatják a szövetséget, azoknak tiszteletpéldányt küldünk. Előfizetni a nagyobb versenyeken vagy a BTFSZ-ben is lehet kedden és csütörtökön 16 és 19 óra között.

DR. VIZKELETY LÁSZLÓ
EMLÉKTÁBLÁJA

A gyermekvasút hűvösvölgyi állomásépületének fala lassan tájfutó zarándokhellyé válik. Ripszám Henrik évente ünnepélyes kerektek közt megkoszorúzott emléktáblája mellé most oda került az 5 éve elhunyt dr. Vizkelety László emléktáblája is. Az általa kiötlött és barátaival megvalósított országos kéktúra mozgalom meghirdetésének 60. évfordulója apropóján a Lokomotív TE (melynek szakosztályát Vizes alapította 1949-ben, és még halála napján is ügyvezető elnöke volt) május 11-én, pénteken ünnepélyes kerektek közt avatták fel az emlékhelyet. Az ünnepi köszöntőt harcostárs barátja, a máig fáradhatatlan, szintén kiváló sportvezető Thuróczy Lajos (Lali bácsi), az első országos egyéni tájékoztatósi bajnok mondta.

Dr. Vizkelety László több évtizedig volt a BTFSZ elnökségének tagja, jelentős szakirodalmi tevékenységet folytatott, sokat tett a tájfutó edzőképzés megvalósulásáért, és nem utolsósorban hosszú éveken át szervezte a 70-es, 80-as évek egyik legnagyobb versenyét, a Nemzetközi Vasutas kupákat.

TÁJOLÓ

A Budapesti Tájfutók
Szövetségének lapja

2012. 4. szám

A szerkesztőség vezetője:

Schell Antal

Szerkesztőbizottság:

Argay Gyula, Cseresnyés Ágnes,
Hajdu Martin, Józsa Sándor,
Nemesházi László,
Bacsó Piroska

Terjesztés: Keszthelyi Ildikó

Szerkesztőség:

1053 Budapest,

Curia u. 3. II/2.

Tel.: (06-1) 266-35-91

e-mail: tajolo1@t-online.hu

Hivatalos idő:

kedd, csütörtök

16–19 óráig

Kiadja:

a Budapesti Tájfutók Szövetsége

Felelős kiadó:

Bugár József

HU ISSN 1215-8526

Megjelenik évente 8 alkalommal

lapzárta megjelenik

4. szám	05. 15.	05. 25.
5. szám	06. 12.	06. 22.
6. szám	08. 28.	09. 07.
7. szám	10. 02.	10. 12.
8. szám	11. 06.	11. 16.

Megrendelhető
a Budapesti Tájfutók
Szövetségénél,
a szerkesztőség címén.

Nyomda:

HAPPYCARD Kft.

BUDAPESTI ÉJSZAKAI BAJNOKSÁG

Budapest egyik, ha nem a legtechnikásabb terepe. Ezzel a mottóval hívogatta a nevezőket a MOM.

Nem tévedtek, a Gazdagrét mellett fekvő Hosszú-rétre hallgató terület valóban embert próbáló még nappal is, nem-hogy sötétben. Bár korábban már rendeztek itt szerdai kis-versenyt, mégis nagy várakozással tekintettem április 21.-e elé. Versenyközpontnak a Gazdagrét közepén fekvő Törökugrató Általános Iskola adott otthont, mely gyönyörű sportpályával rendelkezik, de sajnos ennek az előnyét így éjjel nem igazán tudtuk kiélni.

A MOM-osok a hozzájuk jellemző fiatalos lendülettel bonyolították az egész versenyt. A 130 rajthozálló versenyző teljes mértékben elégedett lehetett azzal, amit kapott a csekély nevezési díjért cserébe. Mindennel időben elkészültek, kedvesek, segítőkészek voltak.

A pályák nagy gonddal lettek megtervezve, amelyeknek eleje és vége egyszerű lakótelepi környezetben vezetett. Az igazi cse-

megét a pályák középső részét alkotó borókásra emlékeztető rétes-ligetes-bozotos jelentette, ahol a legkisebb figyelmetlenség is komoly hibát eredményezett. Talán a velencei síkátorokhoz lehetne a legjobban hasonlítani a keskeny átjárókat.

Jómagam csupán a hurok pontokon találkoztam idegen fejlámpás emberkével, akik föl s alá bolyongtak, s így vált igazán élvezetessé a füledt esti időben való futkározás.

A 14 főt számláló 21A-s pályán a junior korú Bakó Áron bizonyult a leggyorsabbnak 40:45-ös idejével, a 4,6 km-es pályán. Aronnak csak a pálya utolsó néhány pontjánál sikerült kielőznie Sparis klubtársát, Bugár Gergőt. A harmadik helyre a szintén junior Györgyi Ábel (MOM) került, aki a pálya középső harmadában uralta a „sárga trikót”.

Mindkét ifi kategóriában Tabáni Sparis arany született Peregi Dániel és Völgyesi Melody révén. A szenior kategóriákban alig néhány embernek sikerült 10 perces km átlagokon belül teljesítenie a távot, köszönhetően a néha szinte észrevehetetlen átjáróknak, amik megtalálása helyett az ember néha (gyakran) a bozotos közepén találta magát. A hurkok extra figyelmet követeltek, az amúgy is lassú haladást engedő hegyoldalban.

Az eredményhirdetésen kiosztott egyedi, kézzel festett poharak igen szépen emelték a verseny megítélését. Látszott, hogy „béke” Oszki kitett magáért, s megérdemelték a sörpénzt.

Én nagyon kellemesen „szórakoztam”, reméljük még sok ilyen élményben lesz része az éjszakai versenyek híveinek. **Gyalog Zoli**

Fotó: Máthé István

NAGYRA NŐTT A NÓGRÁD NAGYDÍJ

Ezek a nógrádi fiúk mindig kitalálnak valamit! Bátran próbálkoznak saját ötletekkel, de nem riadnak vissza külföldi kísérletek magyarországi bevezetésétől sem. A lényeg: igyekeznek a hagyományosan kívül valami érdekeset, pluszt is nyújtani. Ezért is járok szívesen a Nógrád Nagydíjra. Meg viszonylag közel is van hozzánk.

Az utazás ugyanis egyre súlyosabb problémákkal jár. A vonatkozás például hovatovább luxussá válik. No nem annyira a színvonala, hanem az árai okán. Nem is olyan régen még cirka 10 Ft volt 1 km, most meg már húsz – másodosztályon, helyjegy nélkül. A közelmúltban az 55 éven felüliek 20 %-os kedvezményét is megszüntették, csak úgy, egyik napról a másikra. Ráadásul mind kevesebb helyre lehet eljutni vonattal. Míg Baross Gábor, a „vasminiszter” nevéhez a vasútépítés, a jelenhez meg a vasutak megszüntetése fűződik.

Megpróbáltam ezért Húsvétkor Vincze Pista kocsjába bekéredzkedni. El is vitt volna, ha nem rabolják ki. Cégéhez betörve ugyanis az Európai Unió munkaerő utánpótlásának jeles képviselői több mint 30 milliónyi berendezésétől szabadították meg. Itt Miskolcon én naponta átlagosan már több mint 200 (!) ilyen magyar állampolgárral kerülök testközelbe. Személyes példamutatásukat eddig még nem követtem. Mert ha már integrálódtam volna, ebben az írásban is csak úgy hemzsegnének a nyomdafestéket sem tűrő, förtelmes káromkodások. Ganxta Zolee hozzájuk képest „szép magyar beszédért” díjat érdemelne. A tájfutás ezért is csodálatos sportág, mert itt nemigen tolonganak, hiszen ehhez ész is kell. Mi az hogy kell! Alapvető. Én még 47 év tapasztalatával a hátam mögött is tudok hibázni.

Végül tehát nem mertem megkockáztatni utazásomat a Nógrád Nagydíjra Pistával, (aki kirablása miatt a hosszútávú OB-ra sem tudott

elmenni, hiába nevezték), hanem elvonatoztam Hatvanig, ahonnan a segítőkész Spiegl Jani és sportoló családja vitt fel Mátrászentimrére, a leégett Szlovák csárda melletti ismerős foci pályára. Köszönet érte!

Ott már nyüzsgés fogadott. Kovács Bandi mesélt az előző esti éjszakairol, ahol gyenge lámpájával csak lenézett a mátrászentiváni sicutrum északi oldalának meredek, köves lejtőjén, de a leereszkedést nem vállalta. (A lámpával nekem is gondjaim vannak, pedig nagyon szeretem az éjszakai versenyeket. A régi, közel 20 éves akku már alig tölt valamit, újra meg nem telik.)

A délelőtti középtáv viszont ragyogó napsütésben zajlott. Rögtön az első pontra összeszedtem vagy 4 perc hátrányt, mert a lapos tetőn húzódó mozaikos bozótos-ligetesen nem találtam fix támadóponthoz, s leereszkedve az oldalba rossz irányba kanyarodtam. Azt hittem, hogy akik szintben futnak, már az én faszénégető pontomról jönnek, pedig éppen oda mentek. Tanulság? Ha a pótszimból, mint itt is, már a rajt előtt felvehető, ne csak a sajátunkat vegyük el, hanem nézzük meg a többit is! Ha például tudom, hogy egy másik kategóriának a második pontja az, ami nekem az első, megspórolhattam volna azt a keverést. Ez is taktika.

Megdicsérték tájékozódásomat!

Azért sikerélményem is akadt előlött. Nem csak az elért harmadik helyem az F 60 kategóriában (bár dr. Salga István 1 másodperce meg-

Nagy a forgalom az utolsó ponton

közelített), hanem mert megdicsért egy kedves, N16-os kislány. Előttöm rajtolva (én kezdtem ugyanis a korcsoportunkban) ugyanazt a pályát futották ők is. Észrevéve ezt utánam jött a harmadik (vagy negyedik?) ponttól, s a célban közelít, hogy egészen jól tájékozodom... Azon a pályán ezt csak Vincze Pista, aki mégis eljött, és meglepetésemre a gyöngyösi Szalóki Rezső csinálta jobban nálam.

A befutás utáni pihenőben tudtam meg a Nógrád Megyei Hírlapból, hogy az eddigi legnagyobb szabású Nógrád Nagydíjnak lehetünk résztvevői. A 12 országból összejött 450 induló rekordnak számít és az igazi magyar nagyversenyek sorába emelte a viadalt! Hogy lengyelek is voltak, az természetes, hiszen az egyik főszervező, a legújabb Ripszám Henrik díjas Pelyhe Dénes barátom, aki a múlt század hatvanas éveinek közepén táján Debrecenben velem együtt kezdett el tájfutni, Lengyelországban járt egyetemre, s azóta is jó kapcsolatokat ápol az ottani tájfutókkal. De hogyan kerültek ide például a svédek, a futás előtt is a lábát húzó volt világbajnok, Marita Skogum vezetésével? A libanoni, japán és indiai tájfutók meg végképp unikumnak számítanak Magyarországon! Ezek a sportolók a Svédországban tanuló-dolgozó Pelyhe Dani jóvoltából jöttek a Mátrába. (Ha jól emlékszem, a fiatal Dénes is „nálam” indult elő-

szőr versenyen a Bükkben, ahol bíró voltam, és édesapja kérésére engedtem ki egy kis pályára versenyen kívül.) Summa summarum: nagyra nőtt a VII. Nógrád Nagydíj! Először itt írták ki az I. Ifjúsági Találkozót is, 50.000 Ft jutalmat kínálva a győztesnek!

A váltó izgalmai

Délután következett az extra, a 3x3as váltó. Tavaly hasonló Salgótarján városában volt. Az akkori épített labirintus helyett most más méretarányú térképpel, a kis parkban végződtek a Motala-körök. Szokatlan dolog háromszor egymás után 8-15 (kinek mennyi) percet futni, s közöttük kb. dupla ennyi időt várakozni. Amíg az egyéni versenyeket Pelyhe Dénes és Sramkó Tibor vezetésével a Salgótarjáni Dornay SE rendezte és Erdélyi Gyula pályáit élvezhettük, a flottul szervezett váltó a balaszsagyarmati Kovács Gábor (Balassi Bálint KSE) és tájfutó nagycsaládja munkáját dicséri. A tömegrajttal 90 első futó vágott neki az erdő-

Szparis váltás

nek és ennyi váltót már régen nem láttam idehaza. Kár, hogy a gyengébben látóknak problémát okozott a kissé halványra sikeredett lila pályanyomtatás. A közben eleredő esőről már nem a rendezők tehetek. Miközben egyre sűrűbben esett, látványosan, szeszélyes változékonysággal fogatkoztak a kerí-

tésre feltűzőtt kék, sárga, zöld rajtszamos térképek oszlopdiagramjai. Egykori utolsó tanítványom (Less Áron mellett), Balabás Péter Gergő, aki annak idején az edzések alkalmával hosszú hónapokon át öltözködött a fürdőszobánkban, most a kövektől megsérülve szinte csak fél lábon ugrálva ért célba. Másoknak a befutót keresztjező országút vona el a figyelmét. Fekesz barátomnak (Fekete Zoltán, Egri Spartacus) annyira, hogy a gyűjtőn el is felejtett dugni, kiejtve ezzel magukat.

Még izgalmasabb is lehetett volna a nézők számára is a váltó, ha szpiker közvetíti az eseményeket.

A váltások között néhányan érdeklődtek, hogyan állók a tervezett WMOC rekord kísérlettel, ami ha sikerül, kerekén a huszadik ilyen viadalom lesz júliusban Németországban és ezt a magyarok közül egyedül én mondhatnám el. Örömmel jelenthetem, hogy haladok. Már csupán a költségek 83 %-a hiányzik, 17 már megvan! S nemcsak a pénz kevés, de a jó szó is. Biztatást, bátorítást is alig-alig kapok...

Az egyik rajt előre, a másik 1 órát csúszott

Vasárnap reggel a fagyponthoz közeli hidegben sapkában és kesztyűben indultam ki a rövidített normál táv rajtjába, ahogyan tájfutó versenyen még sosem. A számítógép megint a mezőny letelezésére sorsolt, nullára szólítottak. Időben kiérve így nem is éreztem, amiről utólag panaszkodtak a rajtjukat lekésők. Korábban kezdődött a rajt! Ilyesmi sem szokott sűrűn előfordulni. Egy buta hiba miatt sajnos le is csúsztam a dobogóról.

Befutás után azonnal készülődtem következő megméretésemre, a Temp-O OB-ra, amit Kovalcsik István és csapata szervezett. Nekik is, nekem is ez volt az első ilyen versenyem. Meg is látszott mindketünkön. Elvileg 11 órakor kezdődött volna, de csak dél tájban lett belőle valami. Türelmetlenségemet látva

Marita Skogum, a sokszoros világbajnok

legelsőként indulhattam el, de akkor még nem volt kint valamennyi bója, keresték a térképeket és toborozták a rendezőket. Végül csak összeállt minden, s mivel a Trail-O-val szemben itt minden pont időmérő, eléggé gyorsan végeztem. Gyorsan és sok hibával. Hiába háborgattam előző este a szállásán Bíró Fruzsínát, ugyan adna már pár tanácsot, hogyan is kell ezt csinálni. A beszélgetés inkább neki tett jót. Az együgyű kérdéseimre adott válaszaival már akkor úgy rákoncentrált a versenyre, hogy meg is nyerte. Gratulálok Fruzsini! És örülök, hogy segíthettem!

A győztesrel azonos számú helyes választ adott a kiváló tájékozódási túraversenyző, a dísgyőri Fehér János barátom is, de hát a Temp-O-ban is az idő dönt.

A paralimpiai kategória nevezői nem értek oda, úgy hírlírok, útközben lerobbant a mikrobuszuk. Pedig nagyon kíváncsi lettem volna, mit szólnak az újításhoz, hiszen a nézőpontokat kevés kivétellel nem úton, hanem csak úgy irányban a gyepon lehetett megközelíteni.

A nagyra nőtt Nógrád Nagydíj záró számát, a tojáskereső versenyt már meg sem vártam. Kiálltam stopolni, mert számomra nemcsak az oda-, hanem a hazautazás is körülményes.

**Kovács Attila,
Zöld Sportok Clubja, Miskolc
Fotó: Máthé István**

BUDAPEST VÁLOGATOTTAK

Folytatjuk a Budapest válogatott tagjainak bemutatását, ebben a számban Liszka Eszter, Liszka Krisztián és Miavec Balázs kerül sorra.

Liszka Eszter

Kategória: N16
Születési dátum: 1996. július 17.
Válogatottság: 2010–2012
Egyesület: Tabáni Spartacus Sport és Környezetvédő Egyesület
Edző: Gyalog Zoltán

8 évesen ismerkedtem meg a tájfutással, amikor az iskolánkban tájfutás oktatás indult. Én még nagyon fiatal voltam, ezért nem vettem részt az órákon. A bátyámnak azonban nagyon megtetszett ez a sport, el is ment egy versenyre a 2004-es Eger Nagydíjra, és mi a családdal elkísértük őt. Első nap csak a bátyám indult, de nekem úgy megtetszett a rajtóra, hogy a második napon én is indulni akartam. Annyira kedvet kaptam, hogy elmentem az első edzésre, utána a másodikra, és így megismertem a tájfutó életet. Először Dr. Mohácsy Tamás és Balogh József volt az edzőm a Gyöngyösi Tájfutó klubnál, ők indítottak el a tájfutó pályámon. 2007-ben felköltöztünk Budapestre, ahol a Tabáni Spariban edzettem, eleinte még „gyöngyösiként”, majd 2009. nyarán átigazoltam ide, ahol most is edzek. A mostani edzőm Gyalog Zoltán. **Legjobb eredményeim:** 2010 ROB 1.hely; 2010 ONEB 2.hely

Liszka Krisztián

Kategória: F20
Születési dátum: 1992. október 1.
Válogatottság: 2008–2012
Egyesület: Tabáni Spartacus Sport és Környezetvédő Egyesület
Edző: Gyalog Zoltán

2004-ben ismerkedtem meg a tájfutással Gyöngyösön, a Gyöngyösi Tájfutó Klub edzője – Dr. Mohácsy Tamás – segítségével. Először az iskolában testnevelés órán futkostunk, majd elmentem edzésre, végül már versenyeken is indultam. (nyílt kezdőben). 2007-ig gyöngyösi voltam, de Budapestre költöztünk, így új edzőt, és edzőtársakat kellett keresnem, hogy folytathassam a tájfutást. A Tabáni Spartacusra esett a választás, és Gyalog Zoltán lett az edzőm, aki a mai napig segít a versenyekre való felkészülésben. 2008. év elején igazoltam át a Spartacushoz, és ebben az évben szereztem meg első országos bajnoki érmemet is. A tájfutás már a legelején magával ragadott, az újabbnál újabb feladatok, és hogy sosem futjuk kétszer ugyanazt a pályát (legalábbis ugyanolyan körülmények között nem). Később bekerültem az élsportba. **Legjobb eredmé-**

nyeim: ÉOB 2011 1. hely; EOVB 2010 1. hely (váltó); JWOC 2011. 45. hely..

Miavec Balázs

Kategória: F16
Születési dátum: 1996. augusztus 30.
Válogatottság: 2011–2012
Egyesület: Hegyvidék SE - MOM Tájfutó Szakosztály
Edző: Kisvölcssey Ákos
A tájfutással ötödikes koromban a Babits Mihály Gimnáziumban

ismerkedtem meg. Antal István tanár úr tartotta (és máig is tartja) ott az edzéseket óriási lelkesedéssel. Ő szeretette meg velem ezt a sportot, és itt tanultam meg az alapokat. Az ő tanácsára is kezdtem el komolyabban foglalkozni ezzel a sporttal. Így kerültem 2010 tavaszán Kisvölcssey Ákos edzéseihez. Abban az évben még egy KOB bronz és egy Hungária kupa arannyal gazdagodhatam. 2011-től már a Hegyvidék SE-MOM színeiben indulok és hallgatom Mesterem tanácsait és követem edzéstervét. Ekkortól szerzem rendre F20-as OB csapat és váltó érmeimet Györgyi Ábellel és Jenes Somával. Sikerkült a magyar válogatottba bejutnom, így képviselhettem hazámat a cseh Ifi EB-n elég kevés sikerrel. Azóta sikerült szépítenem egy Cseh OB 7. és egy ONEB 3. helylyel. Így bizakodóan vágok neki a 2012. évek.

POSTÁS KUPA ÉS EGYEBEK

Jó verseny volt az idei Postás Kupa, és a napos tavaszi idővel is szerencsénk volt. A Hosszúhegyen a terep változatos és nehéz, technikailag sok helyen igényes. A tájfutó térkép egy félrebillent lejtős mészkölap alakzatait ábrázolja, ahol a domborzat a legtöbb helyen nem túl jellegzetes, de helyenként – főleg emberi tevékenység nyomán – sok apró mélyedés, gödör alkot bonyolult rendszert. Sűrű úthálózat és nagyon változó futhatóság jellemző a területre. A sok kőves terület megnehezíti a haladást, és figyelmet is igényel, nehogy sérülést szenvedjünk el. Mindezek megadták az alapot a színvonalas versenyhez.

A Postás Kupa népszerű verseny. Sokan elmegyünk minden évben, mert elsősorban Sötér Janó több évtizedes színvonalas munkájának köszönhetően, komoly rangot vívott ki magának a hazai tájfutó versenyek között. Janó mellett nagyszámú rutinos gárda dolgozik a sikeres rendezésért.

A Szurdoknál lévő „hagyományos” versenyközpontban, elfértünk, bár előtte aggódtam, lesz-e elég hely az összes autónak. Helyettünk az itt hetente rendszeresen hatalmas tömegben piknikezők szívhattak,

Rajtol a mezőny Fotó: Nemesházi L.

Bálint B. VHS egy ellenőrzőponton
Fotó: Máthé I.

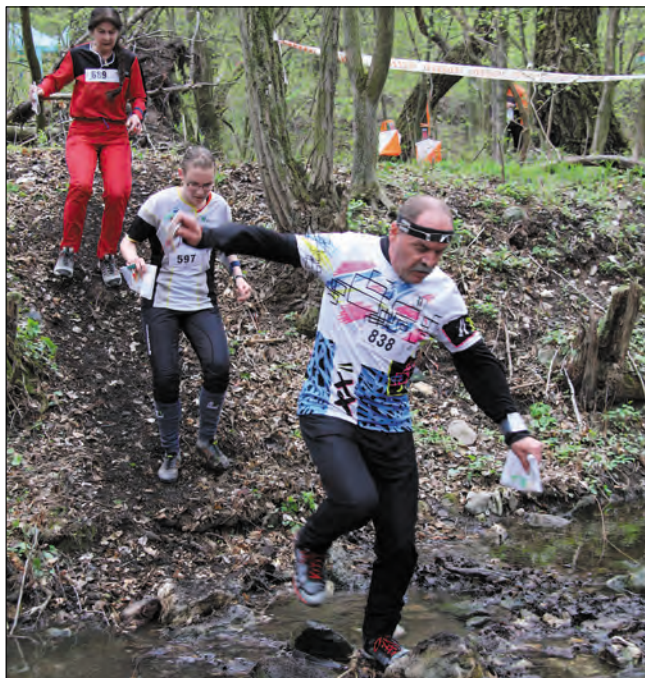
mert ők már be sem jutottak. Érdekes módon, mindkét nap ugyanott rajtolhattunk, de megvicceltek minket azzal, hogy különböző útvonalakon közelítettük meg szombaton és vasárnap. A második verzió fárasztóbbnak tűnt, hosszabbnak, több szinttel, de biztosan mi voltunk alapvetően fáradtabbak addigra, a hétfői harmadik futásra készülve.

Mielőtt a „komolyabb” pályákra térnék, mindenképpen ki kell emelnem Szviatovszki Balázs teljesítményét. „Erdőben teker-

günk mesetérképpel” címen olyan élményt nyújtott a gyerekeknek és a gyerekes családoknak, ami sokáig megmarad bennük. Nem egyszerűen tájfutópályát csinált a kicsiknek, hanem egy mesét játszottak el a résztvevők, és közben észre sem vették mennyit mozogtak, mert a történet elbűvölte őket.

A többiek, a nagy verseny résztvevői közül sokan a célban fejezték ki a véleményüket a pályáról, térképről. Nehéz dolog ennek alapján véleményt alkotni, hiszen sokan itt adják ki magukból mindazt az indulatot, ami az erdőben felhalmozódott bennük. Azt tapasztaltam, hogy a befutás utáni hangos kritika általában nem a versenyt minősíti, nem arról szól, hogy „ezt a pontot teljesen rossz helyre tették” vagy „ott bődületes térképhiba volt”, hanem a versenyző a hibázás stresszhelyzetében bűnbakot keresett maga helyett a térképben vagy a rendezőkben vagy mindkettőben. Ez az egyik oka annak, hogy hosszú évek óta soha nem minősítem a versenyt beérkezés után közvetlenül. Majd ha lecsillapodtam, ha végiggondoltam, mi is történt. A másik ok pedig, hogy egy verseny nagy feladat, és több embernek sok munkája van benne. Ha hibáztak is, nagyon rossz néven vehetik a – főleg indulatos – bírálatot. Aki dolgozik, hibázhat, ez „benne van a pakliban”. Más kérdés, hogy egy ekkora esemény rendezésekor a szabályzat is megadja a „minőségbiztosítás” egyik elemét, az ellenőrző bíró személyében. Az ő feladata az, hogy a verseny résztvevőinek érdekeit képviselve, ha kell, a rendezőkkel vitában, mindent elkövessen, hogy a rajt pillanatáig minden előforduló hibát, hiányosságot kiküszöböljenek, kijavítsanak.

Nos, megtörtént-e mindez az idei Postás Kupán. Így most utólag, azt mondhatjuk, hogy nagymér-

tékben igen. Ha a tényeket nézzük, a győztes idők – talán az N65 kategória kivételével – reálisak, de még ez utóbbiban sem nagyon nagy az eltérés. Óvás nem történt. Tehát minden rendben. Minden rendben? Ha megnézzük a részleteket, egyes kategóriákban az első, másutt a második napon sajnos elég „egyszerű” pályák sikerültek. Nem nagy öröm egymás után hagyott, erdősarok, völgyben galyonya, út pontokat fogni. Szerencsére a hétvégi kettő (töbünknek a váltóval három) futásból csak egy-egy volt ilyen, és nem is minden kategóriában. Ekkora versenyen sok pályát kell kitűzni, nem mindegyikre juthat ugyanakkora figyelem. Egészen más szemléletet követel az elit, a kezdők, a rutinosabbak, a C fokozatúak, és különösen az idősebb szeniorok pályáinak kitűzése. Ha minden szempontot megvalósítunk talán 200 ellenőrzőpont sem elegendő.

Átkelés a patakon a befutóban Fotó: Máthé I.

Ennyit pedig nem engedhet meg a verseny költségvetése. Tehát a legfontosabb pályák kitűzése után a meglévő pontkészletből kell „kigazdálkodni” a többit, legtöbbször erős kompromisszumok árán. Nos, a versenyzők egy része elfogadta az így kialakult terméket, mások számára ez kevés volt. Időben előbb említhettem volna, de most térek rá a térképre. A Hosszú-hegyről már a 60-as években készül kiváló minőségű tájfutó térkép Bozán György jóvoltából. Tíz évvel később pedig már Sötér Janót és csapatát látjuk a helyesbítők névsorában. Elsősorban ezek a jó térképek okozták, hogy mindig szívesen jöttünk ide versenyezni. Kezdetben 25, aztán 20, majd 15 ezres lett a méretarány. Ma már legtöbbször 10 ezres térképpel futunk. Ez jobb olvashatóságot és

részletesebb ábrázolást biztosít, ami jó nekünk. Sajnos van egy hátulütője is a dolognak. Ha az új térkép készítéséhez a régit használjuk fel – hiszen nagyon sok munka épült bele – akkor számolni kell azzal, és a tapasztalat bizony meg is mutatja, hogy az eredeti méretarányban pontosnak bizonyult felmérés 10 ezresre kinagyítva komoly torzulásokat mutat. Ha ezzel nem törődünk, elvesz a lehetőség az új tereptárgyak pontos bemérésére, hiszen már az alap is pontatlan. Mit lehet tenni? Bizony csak az egész terület – az új méretarányának megfelelő pontosságú – újra felmérésével készíthetünk a mai kornak megfelelő térképet. Ezt viszont a jelenlegi költségvetés nem bírja el. Még a nagyobb események 500-1000 résztvevőjének nevezési díjából sem lehet a munkadíjat kihozni, csak hosszabb idő alatt, nagyobb létszámok mellett lenne lehetséges.

Ez okozhatta, hogy volt, aki úgy fejezte ki magát: „néhol Bermuda háromszögeket találtam, ahol csak elveszni lehetett”. Ilyen volt például a 43, 70, 77 és a 181 pontok környéke, ahol síkrajzi és domborzati torzulások tréfáltak meg azokat, akik precízen közelítették meg az említett pontokat. Több verseny-

N18B-ben vált a MAT csapata
Fotó: Nemesházi L.

Apa és lánya Fotó: Máthé I.

ző egybehangzó véleményét nem hagyhatjuk figyelmen kívül.

Vajon a fent említett gazdasági tényezők mellett mi szól a térképekbe fektetett sziszifuszi munka ellen? Lássuk be, szeretett sportágunk, amely egyedülállóan ötvözi az élsport és a szabadidősport minden jellegzetességét, résztvevőinek túlnyomó többségét az utóbbi táborba sorolhatja. A szórakozásból sportolók számára pedig – valljuk be – a meglévő térképeken is egészen jó versenyeket rendezhetünk.

Igen ám, de a megmaradó kb 5 %-nyi élversenyzőknek ezek a jellegzetes magyar tájfutó térképek, a szükségszerűen bennük rejtőző torzulásokkal, a fejlődésben való megállást jelentik. A világversenyeken csak az futhat magabiztosan, pontosan, aki hozzászokik a pontos tájékozódáshoz. Ezt pedig itthon sajnos csak kevés térképpel tehetik meg.

Ez persze már messze túlmutat a Postás Kupa témáján, egy klubon belül nem is oldható meg. Így csak remélhetjük, hogy lesznek (vannak is már) olyan klubok, amelyek vállalják az áldozatot, és elkezdnek egyes terepeken hosszú idő alatt, pontos alapokról (ortofotó, GPS, műszerek felhasználásával), precíz mérésekkel térképbázisokat kialakítani. Ezek aztán hosszú

évtizedekre biztosítják az adott területről a legkevesebb torzulást mutató térképek létrehozását.

Egy kicsit elkalandoztam, nem csak a Postásról írtam, hiszen néhány témában általános gondolatok jutottak eszembe. Remélem nem untattam velük a tisztelt olvasót.

Befejezésképpen még a váltóról is ejtsünk szót. Jó ötlet, hogy ezt a versenyformát a hétvége programjába illesztették. Tudom kényszerűség is, mert ha csak váltóverseny van egy napon, akkor a mezőny nagy része otthon marad. Vajon

A szlovák-magyar szenior találkozózt

a magyar csapat nyerte 65:45 arányban. A magyar csapat tagjai: Molnár Zoltán, Vereszi Tibor, Néda László, Egei Tamás, Horváth Sándor, Körmendi Miklós, Szőcs László, Sztatényi Ferenc, Balla Sándor, Spiegl János, Nagy Lajos, Gombkötő Péter dr., Marosán Ágnes, Szabadi Ildikó, Viniczainé Kovács I., Tömördi Ágnes, Kármán Katalin, Ludvig Ágnes, Muzsnai Ágota dr., Szerencsiné Csamangó J., Hegedűs Ágnes, Novotni Tiborné,

miért, hiszen ez a legizgalmasabb versenyforma? Ráadásul edzésnek sem utolsó a test-test elleni küzdelem, amikor rá vagyok kényszerítve, hogy a mások által diktált tempó közben minél kevesebbet hibázzak, hiszen aki csak centiméterekkel előttem van, az jobb nálam. Nem beszélve arról, hogy hányan vagyunk, akik a csapatért plusz energiákat tudunk kihozni magunkból. Tehát én a váltó híve vagyok, ezért ha fáradtan is, de vállaltam a küzdelmet.

Száz szónak is egy a vége, a fent leírtak miatt, másrészt azok ellenére, jövőre is ott szeretnék állni a Postás Kupa rajtjában, a többiekkel együtt.

Hegedűs Zoltán

FN21E eredményhirdetés Fotó: Máthé I.

TIPO KUPA ÉS F50-HOB MAJÁLIS HANGULATBAN

Pusztamarót, 2012. április 27-30.

A Szélrózsza éjszakai kupával kezdődő, 5 futamos Tipo tájfutó hétvégére a meteorológusok ragyogó, nyári időt „jósoltak”, ami be is jött! A gyönyörű, nyáriás idő mellé a TIPO KTE rendezői jó terepet, jó pályákat, jó díjakat, „éjjel-nappali” mobilos versenyeket ígértek Pusztamarótra, a jól ismert Súlyomfészek ifjúsági táborba! Ez is bejött!

A versenyzők a versenyközpontban lévő kempingben és a 8-ágyas faházakban, valamint Héregen és Tarjánban lévő tornatermekben lettek elszállásolva. Többen a közeli fogadókban és vendégházakban vették igénybe a szolgáltatásokat. A történelmi emlékhely környékén, a versenyközpontban a célterület kiválóan alkalmas volt az előrehozott majálisra. A célban öltözősátrak, WC és mosdási lehetőség állt a versenyzők rendelkezésére. A verseny ideje alatt a már jól bevált „Piri néni büféje” üzemelt széles választékkal.

A Tipo kupa versenyformája háromnapos összetett nappali, egyéni országos rangsoroló verseny volt. Ezt előzte meg a pénteken éjszaka megrendezett Szélrózsza éjszakai. Az 1. és 3. napok normáltávúak voltak, a 2. nap pedig középtávú. Az 1. nap utánpótlás válogató, valamint az F50 kategóriában a HOB újrarendezett versenye is volt egyben. F50 kategóriában a 3. napi vadászrajt a 2. nap eredménye alapján történt.

A Tipo kupa váltóverseny 3x2 rendszerben került megrendezésre. Minden váltó 3 futója 2-2 különböző pályát (A és B pálya) teljesített. Minden pálya 2-2,5 km hosszú volt. Vegyes csapatok (mind kor, nem és egyesület szerint) indulására egyaránt lehetőség volt.

A versenyterep tipikus közep-hegységi terep volt, 300-500 méter tengerszintfeletti magasságban. Főként jól futható és látható tölgyerdő, sok jelleghatárral és növényzeti objektumokkal (tisztások, bozótfoltok, gyökérmaradványok), helyenként aljnövényzet volt a jellegzetes. A terep egyes részein meredek domboldalak voltak a jellemzőek, sziklás területekkel, melyek a tájékozódást nehezítették. A beharangozó szerint ezek a jellemzők „teljesen megegyeznek majd a 2013. évi KOB és VOB terepével”!

A hirtelen jött kora nyári kánikulában kifejezetten kellemes volt pénteken egy éjszakaival kezdeni a versenysorozatot. A rajtidőket, és a VK-Rajt távol-ságokat is tartalmazó igényesen kialakított rajtszám viselése a nyílt kategóriák kivételével a Tipo kupa egyéni versenyein és a váltón is kötelező volt. A 2. nap délelőtti középtávú versenyt délután a „3x2 körös váltó” futamai tették igazán színessé.

Az éppen otthon maradó versenyzőkre is gondoltak a szervezők. Az MTF SZ honlapján, illetve a rendező egyesület honlapján versenyközben is figyelemmel lehetett kísérni az éppen zajló eseményeket: pl. a Szélrózsza éjszakai verseny pályáiról érkező befutókat, az éppen aktuális, VK-ban kiolvasott eredménye-

A HOB F50 dobogósai

ket, a „RouteGadget”-re felkerült pályákat, a Mobil-O pillanatnyi állásait, illetve az újrarendezett Hosszútávú OB F50AH kategóriájának, valamint az Ifi válogató négy kategóriájának (FN16, -18) célban mért előzetes időeredményeit. Igazi „élő közvetítések” voltak a 3. napi vadászrajtos futamon is.

Amint az már korábban is közismert volt, a március utolsó napján Bér-Virágospusztán megrendezett Hosszútávú OB-n bár óvás nem érkezett, de a pótszimbolok okozta körülmények miatt Scultéty Márton elnök és Hegedűs András ellenőrzőbíró javaslatára az F50-es kategóriában akkor nem hirdettek eredményt (részletesen: Tájéoló 2012/3. szám). A versenyrendezősek közös bölcsessége alapján így a Tipo kupa 1. napja az F50-es kategóriában a Hosszútávú OB újrarendezett versenye is volt. Az akkori lehetséges 32 indulóból végül is most csak 17-en rajtoltak. Közülük 14-en sikeresen teljesítették a

versenyt (8300 méteres pálya-hossz, 355 méter szintkülönbség, 19 ellenőrzőpont) illetve háromjuknál „hiba” csúszott be.

Szlatényi Ferenc (OSC), aki az eredeti illetve a mostani újrarendezett OB-n is remekelt, a ket-tősgyőzelem után így vélekedett a versenyről:

„Egy jóféle tájfutóversenyre én könnyen vagyok kapható. Bár a béri HOB- ra még ott volt a mezőny, az ismétlésre a fele társaság különböző okokból hiányzott (Rusvai, Szócs, Takács, Vankó,.....), így a verseny sport-értéke erősen lecsökkent. Nekem ugyan mindegy volt, mert az elő-zőt is megnyertem.

Béren mindenkiben benne volt, hogy vicсорogjunk, ha már felke-szültünk egy OB-ra. A rendező-ség „apró” hibája miatt talán csak egyikünk futotta le szívesen újra az OB-t (Muli).

Egyébként ez a verseny a Tipo kupa első versenynapja is volt egyben, ami egy kellemes hosszú hétvége kezdete volt. Ez a rendező-gárda mindig jó színvonalon, jó hangulatban dolgozik. Most is remek pályát tűztek ki nekünk. Az előző HOB-hoz képest ez a terep több tájékozódási felada-tot adott, a hosszú átmenetet sem úton kellett megtenni, végig kellett figyelni. Sikerült is a pont-ra hatalmasat keverni! Na, itt éreztem, hogy végem. Gyenge is voltam, de nem rogytam meg. 18-as pontunk egy jellegfa volt. Benéztem mögé, nem láttam a bóját. Elmentem megkeresni. Kb. négy perc múlva be is hajol-tam a fa mögé, hát ott volt. Duzzogva bandukoltam a célig. Talán lehetek vagy nyolcadik? A Lacó poénkodott a frissítőös-zásnál. Inkább nem válaszoltam neki. A VK-ban leptek meg vele, hogy győztem. Nem hagyták, hogy dühösen magyarázzam, hogy jártam, mindenki csak gra-

tult. De hát ilyen is a sokarcú tájfutás.”

Weiler Zsolt (MAF) a HOB ezüst-érmese, a befutást követően így összegezte a verseny izgalmait:

„Nagyszerű rendezés, kiváló pálya és térkép volt, de a mezőny egyik fele – sok esélyes – hiány-zott. Az újrarendezés előnyeként VIP rajtszámunk volt, emiatt a rajtban kézbe adták a megfelelő térképet (legalább ezt nem tudtuk elhibázni). A táv és szint megfele-lő lett volna, de a hirtelen jött 30 fokos meleg mindenkit letaglózott – a frissítő a pálya kétharmadánál már elég későn jött, addigra már csak szédelegtünk (már aki eljutott odáig – volt olyan esé-lyes, aki el se jutott a frissítőig). A mezőnyt a hosszú átmenet után egy jellegtelen hegyoldalban levő gödörpont rostálta meg először, majd az utolsó előtti pont (gyökér) adta meg a kegyelemdőfészt – itt már zombik voltunk a hőségtől. Én lepődtem meg a leg-

jobban, hogy jó 8 perc hibázás és pálya végi vánszorgás után dobo-gós lettem. Gratulálok Szlatényi Ferinek (Szlatnak) a győzelem-hez, Multer Gábort (Muli) viszont sajnálom (mivel néhány perccel megvert, de egy pontot udvariasan kihagyott, hogy mi feljebb léphessünk!). Legutóbb az emlékezetes 38 fokban rendezett Tázlári KOB-on értem el jó eredményt – ezennel benyújtom igényemet a Versenybizottság felé minden évben egy hőségben meg-rendezett OB-ra.”

Domán Gábor (THT) mindössze csak 4 másodperccel előzte meg a remekül szereplő **Tökés Árpádot** (KST) aki így „csak” 4. lett.

Hajagos Henrik (SZV) ugyancsak „dobogó-közelben” volt. A több mint másfélórás versenyideje azt mutatja, hogy bizony küzdeni kellett ezért a helyezésért. A cél-ban készült mini interjúban a következőket mondta a bajnok-ságról:

Ez a Szparis váltó a 3. helyen végzett

„Az újrendezett OB futam nekem jobban tetszett, az eredetnél. A terep sokkal jobb, technikásabb volt, mint Béren. A pálya első felében bozótfoltos, ahol erdőben vezették a pályát, ahol, ha nem figyeltél, könnyű volt hibázni. Mivel nagyon meleg volt, a frissítő pont életmentőnek bizonyult. Összességében egy jó verseny volt jó pályával. Csak egy hibát róhatunk fel a rendezőknek, azt hogy elfelejtették bekapcsolni a légkondit!”

A versenysorozat rendezői a Tipo Tájfutó és Környezetvédő Egyesület illetve a Tájékoztató és Tájékoztató Sportok Alapítvány voltak. A verseny támogatói a Stratis Vezetői és Informatikai Tanácsadó Kft. A fővédnökséget a Pilisi Parkerdő Zrt. Bajnai Erdészet, Tóth Zoltán erdészeti vezető, Limp Tibor műszaki vezető vállalták.

A versenybírószágban kiemelt szerepük volt: Tóth Tamás (elnök), Bogdány Miklós (elnök-helyettes), valamint Mihácz Zoltán (titkár).

Pályakitűzők: Wengrin Ágnes és Faggyas László (TIPO kupa 1. és 3. nap), Baracsi Gábor (TIPO kupa 2. nap), Mihácz Zoltán (TIPO kupa váltó) és Tóth Tamás (Szélrózsza Éjszakái). Ellenőrző bírói feladatokat Goldmann Róbert és Peics Antal sporttársak látták el.

A térképek 1:15 000, 1:10 000 és 1:7 500/5m méretarányban, IOF szabvány szerint, 2011-12 során lettek helyesbítve (Pusztamarót: „Maróti-lápa”, „Som-berek”, „Eménkes”, elnevezésekkel és kiegészítéssel). A „friss” helyesbítők: Hajdu Martin, Lengyel Vilmos, Molnár Attila, Vértés György és Vityi Péter voltak.

A technika felelőse Pap László, a versenyorvos Hladics Edina,

F50AH Hosszútávú OB eredménye

1 Szlatényi Ferenc	OSC	85:30
2 Weiler Zsolt	MAF	89:56
3 Domán Gábor	THT	90:42
4 Tőkés Árpád	KST	90:46
5 Hajagos Henrik	SZV	94:12
6 Németh Csaba	BÖF	95:13
7 Tóth Károly	VTC	97:35
8 Urbán Imre	TTE	99:37
9 Zentai László	HSE	99:46
10 Sramkó Tibor	SDS	104:23
11 Urbán András	BEA	106:45
12 Nagy Zsolt	FMT	108:22
13 Hadnagy Árpád	HSP	130:33
14 Peregi Tamás	SPA	155:45
Multer Gábor	HSE	hiba
Szőcs László	HSP	hiba
Katulin Tibor	TTT	hiba

illetve az állandó szpikeri feladatokat most is Kocsik Árpád látta el.

Bőven volt elemezni való a térképekről, pályákról, a terepről, a rendezésről. Úgy, mint a foci-ban! „Les volt vagy nem volt les!”, azaz, hogy itt-ott nem olyan zöld volt a térkép, mint kellett volna, vagy éppen a 3. napi vadászrajtkor még Murphy is dolgozott, mert átmenetileg elrontotta a rajtórát ... A „sör-sátor alatti kaszinóban” viszont jól kivehető volt a versenyzők közötti beszélgetésekből, hogy összességében egy nagyon jó kis verseny volt az idei Tipo kupa, majális hangulatban.

A versennyel kapcsolatban igen találó, és e sorok zárásaként is idepasszoló, a honlapunkon is olvasható Gösswein Csaba igényes blogjának a bejegyzése: „... az idei Tipo kupa egy igen kiváló rendezvény volt! Remek versenyközpont, változatos (és számomra is új) terepek, jó térképek és pályák, és minden körítés is a helyén volt. Ha nem is csillagos, de azért simán ötös!”

Szöveg: Sindely Pál
Képek: Máthé István

Az FN21 kategória dobogósa

HOB VERSENYZŐI SZEMMEL

avagy, hogyan sikerült rossz helyre tenni egy pontot ?

Szeretném feltenni a kérdést a tájfutó közösségnek: mikor gondolják, hogy egy pont rossz helyre került? Az én véleményem szerint – függetlenül attól, hogy a térkép jó vagy rossz – egy pont akkor van a helyén, ha oda kerül ahova a térképkészítő a ponthelyet elképzelte. A 46-os kódú pont nem oda került. Térkép szerint egy hegy-csúcsról lefutó gerinc két ágra szakadt és két sziklás gerincben futott le az oldalba, kis völgyet közrevéve. A 46-os pontnak fentről nézve a jobboldali gerinc oldalában kellett volna lenni, egy nagy kő (207-es szimból) és sziklafal között (202-es szimból), kb. 25 m szinttel lejjebb, mint a hegy-csúcsa. A 46-os pont a csúcsról lefutó hosszú lapos orr alá volt szerelve, ahol a gerinc szétválik. Lentebb ott volt a magasan kiálló kő (207-es szimból) és alatta a sziklafal – mint ahogy a térkép ábrázolja. A térkép sem volt elég pontos, mert a pont helye távol-ságban nem ült a hegy-csúcsról. Gondolom ez vezetett a hibához. A pályakitűző kimérte a távot a hegy-csúcsról és kistekkelte a ponthelyet két kis kő közé (mint ahogy a pontmegnevezés mutatja, de ez hibás, mert a térkép szerint nagy kő és sziklafal között kellett volna lennie a pontnak). Egy tapasztalatlan pályakitűző tévedhet, de az ellenőrző bírónak a dolga, hogy észrevegye és helyrehozza a hibákat. Nem mentség, hogy nem jutott ideje leellenőrizni minden oldalról minden pontot. Sajnos a pontot alulról volt észszerű támadni az én pályámon.

Figyelmesen elolvastam úgy az ellenőrző bírói jelentést, mint az elnöki jelentést. Annak ellenére, hogy célba érkezésem után jeleztem a fent említett hibát, sőt miatta

óvást is akartam írni, egyik jelentés sem említi a tényt, hogy a versenyen hibásan szerelt pont volt. Sokkal jelentéktlenebb hibákról írnak mindketten. Meszlik az F50-es pályát a szabályzat szellemére hivatkozva, pedig a kiírás szerint nem is kellett volna pótszimbólnak lenni. De vajon mire jó a térképen levő pontmegnevezés? Súlyosnak találok az elnöki jelentésben, hogy mentségnek hozza fel a tavalyi HOB problémáját.

Azt hiszem, hogy egy tájfutó verseny technikai részének legsúlyosabb hibája egy rossz pontelhelyezés. A szabályzat szellemében minden olyan pályát meszelni kellett volna, amelyekben a 46-os pont szerepelt.

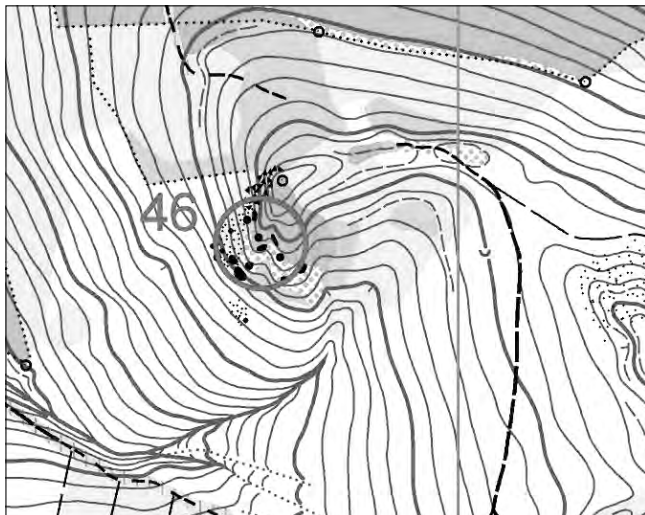
Egy pár szót szólnék az F55-ös pályáról. Pocsék pályakitűzés volt, választási lehetőségek nélkül. A pontok semmiképpen nem voltak "löttyögő" pontok, hanem jórészt gyerekpontok úgy elhelyezve, hogy minél messzebből látszódnának.

Természetesen egy hét alatt (mint ahogy a jelentésekből kitűnik), nem lehet egy hosszútávú bajnokságot előkészíteni. Legalább a pontok körül kijavíthatták volna a térképet. Semmiképpen nem osztozok az ellenőrző bíró véleményén, hogy a problémák oka a térkép minősége volt, a térképet a rendezők biztosították. A problémák oka a bemérők és az ellenőrző bíró mulasztása volt. Ha a pontok körül figyelmesen kijavították volna a térképet, és ügyesebb pályákat terveznek, jól is sikerülhetett volna ez a HOB. Vajon ők hogyan gondolkodnának, ha 900 km út megtétele után ilyen szintű versenyt kapnának?

Szeretném felhívni a pályakitűzők figyelmét egy iratlan, de sajnos kevesek által ismert és betartott alapszabályra: A jó pályakitűző minden kategóriának jó pályát tervezzen, nemcsak a 21-es kategóriának!

Bevallom, hogy én nagyon szeretek jó térképeket és jó pályákat biztosítani az általam rendezett versenyeken. Úgy tapasztaltam, hogy a 2012-es HOB rendezői csapatának ez nem a HOB-bija.

Fey Sándor

EGY ÚJRA KEZDÉS GONDOLATAI

Kéki Miklós 1973. júliusában 21 éves korában látogatta meg először a BSE edzését a Vadaskerti úti iskolában. Itt szívesen fogadták a BSE akkori versenyzői: a Sötér testvérek, Zánkay András, Homoki Géza, Honfi Gábor, Józsa Sándor, Danovszki Mária, Medne Gunta, Takács Ági, Lovász Márta, Kónya László stb. Amikor 1979-ben támogatás hiányában megszűnt a BSE, a többi versenyzővel együtt ő is a Bp. Postásba igazolt át. Itt pár évig versenyzett és Sötér János segítségével megismerkedett a térképjávitás és versenyrendezés fortélyaiával. Erre az időszakra esik néhány évig tartó edzői tevékenysége, amikor is Lovász Mártival együtt iskolás gyerekekkel foglalkoztak Pomázon. 1983-ban átigazolt a BEAC szakosztályába. Számtalan térképet helyesbített (Szuadó, Pótharasz, Csabrendek, Szirtestető, Hungária kupák téképei stb.), versenyeket rendezett. Aztán munkahelyi és családi feladatok elsőlították a sportból, sokáig nem hallottunk róla. Most ismét megtalálta régi közösségét, öszülő hajjal egyre több versenyen találkozhatunk vele. A visszatérés gondolatait foglalta össze rövid írásában (a szerk.)

Évek óta minden év elején arra készülök, hogy majd ebben az évben már egy pár versenyre mindenféleképpen elmegyek. Az igény erre már régen megfogalmazódott bennem, de a realitás mégis megghiúsította. Annak idején aktív tájfutóként nem nagyon értettem meg az akkori sportág elhagyókat. Aztán a 80-as évek vége, 90-es évek eleje különböző okokból nekem is megszűkítette, majd meg is akadályozta, hogy a tájfutással foglalkozzam.

Ez jelentős változás volt az előző, közel húsz évhez. Aki még emlékszik rám, az tudja elég tevékeny voltam. A versenyzés mellett rendezés, térképjávitás, sőt még edzősködéssel is megpróbálkoztam.

Az építőiparban kapott feladatok mellett még saját építkezés, majd idős szülőkről való gondoskodás akadályozta a tájfutásra fordítható időt.

Aztán idénre némileg az elfoglaltságok mérséklődtek, szándék meg volt, csak rá kellett hangoztatni. Az első nagy lökést 2010 decemberében kaptam, mikor régi barátaim meghívtak az úgynevezett „felvezetők évfárá-

összejövetelére” egy csákerényi pincébe. Lám Ők se felejtettek el, ahogy én sem Őket. A másik impulzus belülről jött folyamatosan. A sportágban eltöltött húsz év kitermelte az igényt, hogy valamilyen módon legyen kapcsolat ehhez a sporthoz. (Nem csak mint Tájéoló előfizető.)

Tavaly még nem volt lehetőség, de az ősz vége és a tél némileg olyan helyzetet alakított ki, hogy véglegesen rászántam magam a visszatéréshez.

Elkezdtem nem csak olvasni a Tájéolóban lévő versenynaptárt, hanem gondolkodni, mikor melyik verseny az, amelyikre akár nevezhetek is. Az első alkalom a Tavasz Spartacus kupa volt, ahová Nyílt K kategóriába neveztem, sajnos a versenyre mégsem jutottam el.

A következő verseny az Eötvös ev. volt, amire neveztem (kis nosztalgiával, mivel régen rendeztem is). Solymár közel van hozzánk (Csobánka), a rövid úton nem sok idő volt ráhangolódni.

Már a rajt megtalálása is gondot okozott. Kiírás szerint valamilyen szalagozás mentén 200 m, közben a VK kerítése sarkánál

állt egy autó (mellette Sáríka) és az volt a rajt.

Ő sem ismert fel, mint ahogy verseny előtt régi BSE-s klubtársam, Homoki Géza is nehezen, az együtt eltöltött sok év ellenére. Ami mentségükre szolgál az elmúlt években, én sem fiatalodtam, ezt másokon is észre vettem. Már akit egyáltalán felismertem.

A versenyen a Nyílt kezdő pálya a négyemeletes házak közé vezetett. A rajtból elkezdtem futó mozgást imitálva „futni” és számomra meglepő módon a pálya java részén ezt tettem.

Volt egy szurkolóm is (feleség) aki utolsó pontnál kiabált, de örültem, hogy a befutót, ami lehetett legalább 50 m, kicsit felfelé, futva tudtam megtenni.

Ez a sikerélmény, hogy annyi sok futás nélküli év után imitáltam valami futás félért, teljesen feldobott. Másnap azonnal elkezdtem az edzéseket. Hozzánk (Nádas utcához) legközelebb az Oszoly van. Az utcában kell sétálni 4-500 métert, (hogy ne röhögjön az utca népe az öregre), aztán durr neki, fel a hegyre. A felfelében, a laposabb részekben megpróbáltam a futó mozgást, de valahogy a

talaj nem akart elengedni magától (velem kapcsolatban is beigazolódott Newton). A meredekebb részeken erőteljes gyaloglás, aztán fent a tetőn újra próbálkoztam a földtől való elrugaszkodásra, de nagyon laposra sikerült. Szerencsére az ösvényen nem volt fűszál, mert még abba is megbotlottam volna. Hazafelé tartva lefele is kellett (ha már felmentem) „futni”. Hát az se adott sokkal több sikerélményt, a köves mélyúton a legnagyobb siker, hogy nem törtem össze magam. A falu feletti majdnem szintúton (talán egy km) szerencsére nem találkoztam senkivel, majd a végén lévő lefelelben egy kidőlt fánál kellett megállni, hogy átlépjem. Mindez 31 percben tellett (lehet, hogy volt 3 km, de nem biztos). Az elszántságom még ezek után is megmaradt az izomlással együtt, és folytattam a felkészülést a két-napos Postás Kupára (természetesen Nyílt Kezdő kategóriába neveztem). Ezt a tortúrát általában heti három alkalommal megcsináltam. Ennek a Postás Kupán meg is lett a jutalma, az első nap az utolsó átmenetben a 8-10 évesek úgy hagytak le, mintha álltam volna. Régi versenyekre gondolva, eléggé demoralizáló volt. A Postás Kupán már többeknek feltűnt a jelenlétünk (mivel feleség is kísérőként jelen volt). A barátokkal, ismerősökkel való beszélgetés folyamán a versenyen való indulásomat számukra „örömmel nyugtázták”, csak azt nem értették, miért nyílt kezdetben indulok. Mindenkinél hosszadalmasan ecseteltem, a jelenlegi edzettségi állapotom (húsz év kihagyás a sportból) ezt teszi lehetővé. Többen próbálták Mártit is rábeszélni a versenyen való indulásra. Ez sikerült is, mivel második nap még egy ellenfelet kaptam ebben

az egyébként sem gyenge kategóriában. A Postás Kupa sikerélménye végül is az lett, hogy sikerült két heti kemény edzéssel a családfői tekintélyt megtartanom a konyhából kiszabaduló, kísérőnek induló és versenyzővé avandzsáló feleséggel szemben. Hát igen, a sport ambicionálja az embert, még ha öreg is. Egyébként azon elmélkedtem, jelenleg az eddigi életem egy-harmadát töltöttem a tájfutásban, ezt szeretném legalább 50%-ra feltornászni. Vissza a Postás Kupára, a nem túl rossz eredmény ellenére is felemás érzések voltak bennem. Be kellett látnom, amit addig is tudtam, saját kategóriában való

Az 1980-as Hungária Kupán

induláshoz még sok edzést kell végezni. Ennek megfelelően, heti három alkalommal továbbra is küzdöttem az Oszoly körrel. A harmadik és negyedik héten már volt olyan egy- két száz méter a sík részen, amikor már mintha futottam volna, sőt már át ugrottam a kidőlt fát az ösvényen. A kezdéskori köridőt sikerült négy perccel csökkenteni (persze ebben szerepe volt a falu feletti szintúton kutyát sétáltatóknak is). Négy hét után eljött a Tipó Kupa. Előzetesen neveztem, de egy max. két napra gondoltam. Időközben Márti is kérte, hogy nevezem Nyílt K-ba (ez csak a versenyen történt meg). A Tipó első napi Nyílt K pálya két kilométer úton futás, ezt sikerült elfogadható idővel teljesíteni. Elkapott bennünket a versenyek hangulata. Természetesnek tartottuk, hogy másnap is indulunk. A „mi időnkben” a Tipó még csak egy napos volt, mostanra egy „fesztivál” kerekedett belőle. A második nap meglepő módon volt egy szintátmenet és egy iránymenet is. Ezek annyira feldobtak bennünket, hogy fizikai állapotunkat (és stoplis cipő által feltört lábamat) figyelmen kívül hagyva, harmadik napon is elindultunk, sőt célba értünk. Sikerélmény volt ez a három nap. Népes kategória ellenére kevesen indultak mindhárom napon. Jelenleg azon búslakodom, hogy májusban valószínűleg nem tudunk a Maccabi Kupára elmenni. Az Eötvös óta eltelt öt hétben indultam hat versenyen és „edzettem” 14 alkalommal. Tegnap növeltem (véletlenül drasztikusan, mert emlékeimben közelebb volt a Janda ház) az edzés adagot, talán ősszel már nem Nyílt K-ban indulok.

Kéki Miklós

SZABÁLYZATMÓDOSÍTÁS

Az MTFSZ Elnökség, a Versenybizottság és a Szenior bizottság versenyzői kérés-re felülvizsgálta a bajnoki szabályzatot, valamint az összetett bajnokság kiírását, és a következő módosításokról döntött:

- Az éjszakai bajnokságon is ki kell írni az N70 kategóriát,

- Az N65 és N70 kategóriák éjszakai bajnoksága is beleszámít az összetett bajnokságba, olyan módon, hogy 5 eredményből a 3 legjobb számít. (mtfsz.hu)

HIBAJAVÍTÁS

A Tájékoztató 12/2-es számában, a Hell Miksaékról szóló cikk végén megemlítettem, hogy a tájfutók közt is van hasonló nevű. A nevet azonban rosszul írtam, helyesen: Hehl Éva. Mégsem jártam nagyon messze a valóságtól, hiszen Éva ezt írta:

„Édesapám családjáról nem tudunk szinte semmit, anyai nagyszülei nevelték. Eredetileg Hell-nek hívták, csak amikor a házassághoz eredeti keresztlevelet kellett szerezni, akkor derült ki, hogy Hehl-nek „anyakönyveztek”. Sajnos ő már régen meghalt.”

Éva 1975-től 1982-ig volt aktív tájfutó, főként a Postásban, de egyetemi éve alatt a BEAC-ban is megfordult, ott nyerte második ifibajnokságát (1979). A Postást egy csapatbajnoki sikerhez is hozzásegítette (1979).

Dr. Pröhléné Hehl Éva matematika és fizika szakos tanár jelenleg a Teleki Blanka Általános Iskola (Újbuda, Bikszádi utca) igazgatója. (Hegedűs Á.)

KOVÁCS ÁDÁM ATLÉTIKAI EREDMÉNYEI

Ezüstérem a 10 000 méteres OB-n

- A pasaréti Vasas-pályán rendezték az idei 10000 méteres országos bajnokságot. A férfiaknál a békéscsabai Tóth László féltávnál iramot váltott, egyedül Kovács Ádám tudta vele tartani a lépést, váltott vezetéssel haladtak, majd az utolsó körön Tóth megszerezte a győzelmet 30:51.17-es idővel. Kovács Ádám 30:54.49-cel lett második, és a dobogó harmadik fokára is tájfutó érkezett be Józsa Gábor személyében 31:10.42-vel. (mtfsz.hu)

A Prágai Maratonon: 2:18:48

- A Prágai Maratonon rajthoz állt Kovács Ádám is. A mezőny erősségére jellemző, hogy az első tíz helyen afrikai versenyző végzett, a győztes az etióp Chimssa Deressa lett 2:06:25-tel. Ádám az abszolút 15. helyre jött be 2:18:48-as idővel, ezzel közel négy percet javított eddigi legjobb idején. Gratulálunk!

(mtfsz.hu)

2014. ÉVI HUNGÁRIA KUPA

A 2014. évi Hungária kupa rendezésére pályázatot írt ki az MTFSZ Naptárbizottsága, aminek a beadási határideje április 20. volt. A határidőig két pályázat érkezett: a Tipo TKE és a Maccabi VAC közösen Mátrafüredi, a Szegedi Vasutas Kiskunhalasi versenyközponttal. A bizottságnak nem volt könnyű dolga, mivel mindkét pályá-

zatban garanciát látott a megfelelő színvonalú, a verseny hagyományaihoz méltó esemény létrejöttéhez. A bizottság úgy döntött, hogy a versenyt a TTE-MCB rendezheti meg, ugyanakkor biztosítja az SZVSE-t, hogy ismétlje meg pályázatát a 2015. évi Hungária kupa rendezésére kiírt pályázaton.

(mtfsz.hu)

EURÓPA-BAJNOKSÁG

A lapzártával egy időben kezdődtek el Svédországban az Európa-bajnokság küzdelmei.

Az egész hetet felölő program (hét nap - hét verseny) három arénában zajlik majd (az erdei selejtezők Hökberg, a döntők Skattungbyn, a sprint versenyek és a váltó Lugnet helyszínnel). A selejtezőkben három futamból 17-17 versenyző jut a döntőbe. A három egyéni döntő egyben az idei Világ kupa első három versenye.

A versenyre 33 ország 387 versenyzőjét neveztek, hazánkat hat fős csapat képviseli: Bertóti Regina (középtáv, hosszútáv, váltó), Fenyvesi Laura (középtáv, hosszútáv, váltó), Gyurkó Fanni (minden szám), Kerényi Máté (rövidtáv, váltó), Kovács Ádám (váltó), Lenkei Zsolt (középtáv, rövidtáv, váltó).

A tájfutó EB-vel közösen Trail-O EB-t is rendeznek, a két versenyre szombaton és vasárnap kerül sor, 13 ország 96 indulójával, köztük Bíró Fruzsina magyar színeken.

(mtfsz.hu)

A verseny honlapja: www.eoc2012.se

Ajánlatunk:

bozóttruha - lábszárvédő - póló - sapka - pólónyomás
hímzett logo vagy név - lézeres gravírozás - érmek és díjak fából

crosswear@crosswear.hu

+36(1)376-51-96

1029 Budapest, Ördögárok u. 110/a.

Krolopp Frigyes (30)5665-489, Dóra Judit (20)9642-957

www.crosswear.hu

SZERETNÉNEK BEKERÜLNI A NEMZETKÖZI VÉRKERINGÉSBE

Május elején több mint egy hétre exportáltak engem Romániába, térképet helyesbíteni, majd Perje Csaba Oskar vendéglátómmal együtt az új madarasi klub diákjainak Goronistén (Görbed) rendeztünk egy versenyt, zárásként pedig átrándultunk Nagyvárad környékre, ahol részt vettünk a klub vendégeként a három napos Bihar kupán, illetve Románia Hosszútávú Tájékoztatósi Futó Bajnokságán. A rendezvény előestéjén összefutottam a Román Tájékoztatósi Futó Szövetség elnökével, prof. Alexandrescu Constantin úrral, akivel Székely Zoltán, Törökbálinton élő kolozsvári származású barátom segítségével sikerült szót váltanom. Az elnök 1961-ben Bukarestben a Pioneer klubban ismerkedett meg a tájfutással, felsőfokú végzettségét követően tanárként dolgozott, később a Polytechnik klubnál, majd szövetségnél is több évig tájfutó edzőként tevékenykedett. Huszadik éve, hogy a román tájkoztatósi futó szövetség elnöki tisztségét betölti.

Az utóbbi időben, gondolok most itt Ionut Zinca, Angel Andra, Bogya Tomi, Barkász Dani nagyszerű nemzetközi sikereire, a csikszeredai junior sítájfutó világbajnokság lebonyolítására, több fiatal országhatáron túl elért eredményeire, bizony komoly fejlődésen ment át az ország tájfutó sportja.

Igen, de sajnálatosan az idevezető utat – törekvéseinket – korábban az IOF még nem túlzottan méltányolta, miközben nekünk itthon is nagy csatát kellett vívunk, hogy a nem olimpia sportág méltó állami megbecsülést, elismerést érdemeljen ki a hazai sportágak palettáján. Országunkban 65 éve Dávidházy Kálmán révén rendezték meg Aradon az első tájkoztatósi futóversenyt. 1958-ban kezdték írni a sportág külön szabályzatát, melyet 1968-ban moderáltak. Ekkor hozták létre a különböző életkori kategóriákat, és megpróbálták versenyrendezés terén is előbbre lépni. Brassóban lebonyolították a Románia kupát, emlékszem Monspart Sarolta is ott volt, aki később

az IOF tevékenysége során segítette minket nemzetközi téren is elismertetni. Ugyancsak sok segítséget kaptunk Skerletz Iván, Slezák István, Holló József és mostanság Less Áron sporttársától. Szeretnénk, ha a magyar IOF vezetőségi tag, dr. Zentai László a jövőben is tovább segítené

kontinensbajnoki versenyrendezési szándékunkat. Rengeteget küzdöttünk azért, hogy nálunk is önálló legyen a tájkoztatósi futó szövetség. Egyébként abban az (1986 a szerz.) időben a hazai politikai vezetés még nagyon betartott nekünk. Nem engedték ki az országból a versenyzőinket, évente ilyen lehetőség csak 7-8 fő részére volt többé-kevésbé biztosított, mely természetesen nem hozhatta magával a nemzetközi kapcsolatok szélesebb körű kiépítését. A hazai elfogadást elsősorban a román olimpia bizottságban Lia Manoliu, korábbi diszkoszvető olimpia bajnok segítségével tudtuk véghezvinni. Szerencsénkre később ő lett a román sportszövetségek vezetője, így továbbra is patronálta a törekvéseinket. Manapság a rögbys Moracio a nemzeti olimpia bizottságból (itt erős tag volt. a szerz.), került a nem olimpia sportágak szövetségének képviselői közé, és benne is komoly támogatóra

A juliusi Varadium kupa szervezői, középen a Román Tájékoztatósi Futó Szövetség elnökével

találtunk. Ezt követően céloztunk meg a nemzetközi porondot. Amikor a nyolcvanas évek végén a bolgárok már IOF tagok voltak, meghívtuk országunkba Yordanka Melnikliyska elnököt, hogy beszéljünk az együttműködés lehetőségeiről, összehozzuk a két nemzet sportvezetőségét és kértük segítsen nekünk abban, hogy mi is bekerüljünk az IOF tagországai közé. Bekerültünk. Közben 1990-től már Romániának is önálló tájékoztatói futó szövetsége lett. A szövetség első elnöke dr. Nicolae Stroescu volt. Engem két évre rá, 1992-ben választottak meg az országos szövetség elnökének. Ezt a pozíciót Európában egyedülállóan már két évtizede, hogy betöltöm.

Miként tudja az IOF Románia törekvéseit segíteni?

Véleményem szerint az IOF fejlesztési politikájában van egy kis gond. A visszamaradottakat – közte Romániát is – nagyobb támogatásban, felkarolásban kellene részesíteni. Mi már 1994-ben próbálkoztunk egy

kontinensbajnokság rendezési jogának az elnyerésével, de akkor a dán szövetség elnöke lesújtó véleménnyel volt rólunk, így öt szavazat híján oda lett a pályázatunk. Nem adtuk fel versenyrendezési szándékunkat, ennek eredményeként két éve sikeresen megrendeztük a csíkszeredai junior sítájfutó világbajnokságot. Jövőre főként Európa déli nemzetei számára (utánpótlás korú versenyzőknek, a szerz.) szeretnénk egy rangos versenyt lebonyolítani, erre be is nyújtottuk a pályázatunkat az IOF felé. Várjuk ennek kedvező elbírálást.

Önállóságukat követően milyen jelenlegi helyzetképről tud röviden beszámolni?

A mai sportági helyzetet elemezve, csakúgy mint Magyarországon, itt Romániában nálunk is voltak negatív és vannak pozitív sportági változások. Az utóbbi években több klub országos viszonylatban megszűnt, de jöttek helyettük újak is. A nagyváradai térségen viszont komoly fejlődésről tudok beszámolni. A Madarászi

Tájfutó Klub tagfelvételi kérelmének jóváhagyó okmányát éppen most adtam át Perje Csaba Oskar klubszervezőnek, miközben a helyi polgármesternél is látogatást tettünk, aki itt nagyban elősegítette a tájfutóklub megalakulását. Nagyváradon azt nem mondom, hogy Merle Georghe (Gyuri bácsi) halálát követően sok évig ne keletkezett volna egy kisebb úr a város és környékének tájfutó életében, így volt ez Kolozsvárott is, de néhány éve Váradon az Ady Líceum tanára, Závodszy Tamás már belekezdett a tájfutásba. Az utánpótlással ugyan még némiképpen adós, mi a szövetség részéről szeretnénk ebből többet látni, de ami késik, az nem múlik. Én személyesen örülök annak, hogy ebben a térségben, az utóbbi időben ilyen pozitív sportági változások történtek. Remélhetőleg a közeljövőben az ország más vidékein is hasonló kezdeményezések lesznek és ennek eredményeképpen az ország tájfutó sportja mind egyesület, mind versenyzői létszámban növekedni fog.

BIHAR KUPA ÉS ROMÁN HOSSZÚTÁVÚ BAJNOKSÁG

Már az első rajtot követően elbuktam

Napi utazással – 100 km – Iánosda mellől (Jánosda) oldottuk meg a Bihar kupára való átrándulást. Előzetesen egyetlen magyar klubot láttam benevezve a versenyre, a debreceni Szabó családot. Jómagam vendégként az újonc madarászi klub színeiben álltam rajthoz. A mi klubunkat Perje Csaba, Székely Zoli, kolozsvári Tőkés Zoli (Szakál), a júliusi nyári Varadium kupa előkészítői mellett még 17 további újonc gyermek képviselte. Félixre érve nekem nagyon ismerős lett a versenyközpont, ez nem is volt véletlen, hisz egy évvel ezt megelőzően térképhelyesbítéskor néhány napot már itt a Carmena panzióban töltöttem el. Bár szinte több volt itt a magyar szó, a beszéd, mint a román, mégsem tudtam igazán eligazodni

Románia legújabb tájékoztatói futó klubja a madarászi klub

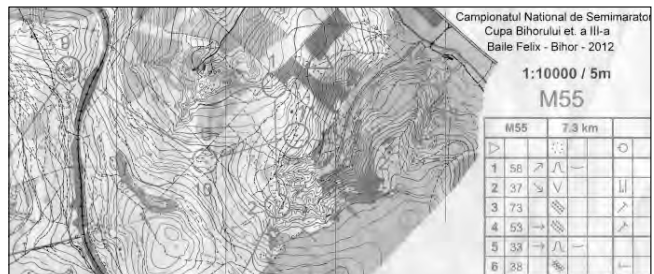
M 55-ben két magyar is felfért a dobogóra

a verseny tájékoztatóján. Ráadásul Stefan Kramer barátom ezúttal is hű volt önmagához és programja alapján rögtön az első futam elejére sorsolt be. Csakhogy a 15,30 órás rajt nekem nem akart bejönni. A futam végén derült ki, hogy karantén volt, így kénytelen voltam egy plusz várakozási órát (!) a semmivel eltölteni. No, kérem, most jön a buki-baki! Hát ilyen nincs! De ez is azért történhetett meg velem, mert nem vettem be a Cavingtont. Belépés rajtkordonba, dugókaelésítés, F 55 térképelvétel, rohanás a térképrajthoz, majd nyomás az egyesre. Itt már beértem a hibázó Szabó Lacikát. A pontról távozóban rákiáltottam, hova a fenébe futsz, hisz nem arra kell menni. Ezt kétszer is megtettem, mikor visszaszólt: „Popey, te milyen térképet vettél?” Milyet-milyet morogtam....., amikor leesett a tantusz. Romániában a férfi kategóriát nem „F”, hanem „M” betűvel jelölik. Most mit csináljak?! Szabó Laci tanácsára visszafutottam a rajtba (ez végül négy perc plusz lett a 2 km-es sprintpályán) és egy új M55 kategóriás térképpel kezdtem kissé elkecserevedve versenypályám újbóli teljesítését. Végül, így is sikerült, igaz jelentős időhátránnyal, de Laci mögé a dobogó harmadik fokára felkapaszkodnom. Félixfürdőn az amúgy szép rajzolatú térképen észrevettem egy érdekességet. A rajz az erdős részen ISOM, a lakott, szállodás részen ISSOM jelkulcs ábrázolásával készült. A használata ugyan nem zavart, de tudomásom szerint sprintverseny és annak méretaránya alapján (M 1:4000) a térképen csak egyféle jelkulcs

módot lehetett volna alkalmazni. Ezt, ki vette észre, ki nem, nem tudom. Másnap Betfia mellett a Kráterhez mentünk. Én sajnos már évek óta kihagyom az allergiát okozó medvehagymás hazai Mecsek kupát, most a Tipo kupát is, és reménykedtem, itt nem lesz nagy területen medvehagyma, de tévedtem. Az allergiámtól alig tudtam bevándorozni a célba. Estére baromi beteg lettem és még hátra volt a zárónap. Nyárlón végre nekem fekvő terepen, éhes gyomorral kezdtem meg, korai rajtidővel a hosszú távú futam teljesítését. (A rajt a pótszimbolok hiánya miatt egy kicsit csúszott). Majd elfelejtettem, a zárónapon már fél tucat hazai magyar klub versenyzőjével, közte Baracsi Ricsi – nyerte is a futamot – találkoztam. Ezen napon, mely Románia Hosszú távú Bajnoksága is volt, felnőttben rajtba állt a románok nagy menője, Zinca, akinek ezúttal meg kellett elégednie a második helyezéssel. Összességben (három futam alapján) a felnőtteknél és juniorok-

nál „magyaros” győzelem született Bogya Tamás, illetve ifjú Barkász Dániel jóvoltából. Székely Zoli bácsi ugyan nyerte az M 75 kategóriát, de mivel időközben már felvette a magyar állampolgárságot, így ezúttal ő is csak a Bihar kupa győztese lehetett. Egy csendes eredményhirdetés – hangosítás nélkül – következett, amikor meglepetésemre a saját nevemet véltem hallani. Értetlenül álltam a kiszólítás előtt. A verseny előtt ugyanis azt hirdették, nem az időeredmény fog dönteni, hanem a három különböző távon elért százalékalék adja a végeredményt. Mivel már az első futam során elcseszttem a százalékomat, tudtam, ezúttal elkerülöm a dobogót. Végül, nem így számolták ki a végeredményt, összeadták a három időt és így valóban M 55-ben a dobogó harmadik fokára állhattam fel. Örültem neki. A csak két futamra érkezett Zsilkin Viktor barátom sem panaszkodhatott, hisz jól fogytak az áruai. Egy szóval, jó volt ez a hosszú hét Romániában. Egyet azért kint tartózkodásom ideje alatt nem tudok elfelejteni, mégpedig azt, hogy ha egyes szakvezetők, versenyzők, rendezők, nem oldják fel az egymás között lévő szakmai nézetkülönbségeiket, akkor ez a jövőben komoly gátat, féket fog jelenteni Románia egyre rohamosabban fejlődő tájfutó életében. Végezetül hazautazás előtt az aradi id. Barkász Dani barátom még odaszólt nekem, ne felejtsen el hirdetni az októberi versenyüket, hisz akkor itthon Magyarországon amúgy sem lesz nagyobb verseny. Úgy legyen! Íme: aradi sportbarátaink október 6-án minden magyar tájfutóklub versenyzőit meghívják a jubileumi (65 éve volt Aradon az első tájfutó verseny) Zaránd kupa rendezvényükre.

Zentai(Popey)József

Nyárlón volt a hosszú távú bajnokság

KEDVES REJTVÉNYFEJTŐK!

A múltkori rejtvényre 18 helyes megfejtés érkezett. Köszönet az együtt játszásért, és a buktatók nehézségeinek leküzdéséért! Ha valaki próbálkozott, de elakadt benne, még mindig nyugodtan kérhet segítséget a bakrorsi@gmail.com címen – a múltkorival és a frissel kapcsolatban is.

Az idei TÁJOLÓ előfizetést Novai Éva nyerte.

A Visegrád térképeket pedig: Bacsó Piroska, Kovács Péter és Jalsovszky György nyerték.

A nyeremények átvehetők a TÁJOLÓ újságok asztalánál a Maccabi kupán. Aki nincs ott, annak postán küldjük el.

Eddig 13-an vannak, akik mindkettőt megfejtették, ők vannak versenyben a fődíjakért.

A mostani megfejtést június 7.-ig küldjétek el a megfejtett címre!

Az új rejtvény is 3 feladatból fog állni. Most az első kettő megoldását kell beküldeni a harmadik megoldásánál kapott betűk által meghatározott gmail-es postafiókba.

1. Ha a foghíjas szavakba beírod a megfejtett földrajzi nevet, értelmes szót vagy kifejezést kapsz (a pontra szimpla, a vonalra kettős betűt kell írni):

- 1.1 ba...._ha (ebben a hegységben volt az elmúlt évek valamelyikében az ONEB)
- 1.2 al..._..kodik (ebben a hegységben volt az idei Sítájfutó Sprint és Váltó OB)
- 1.3 ke...._ (ennek a városnak a klubjában versenyez a 2011-s felnőtt női összetett bajnok)
- 1.4 ke...._..esz (ez a nemzet látta vendégül 2011-ben a junior VB mezőnyét)
- 1.5 ko....s (itt volt nem rég egy sprint OB)

A megfejtett szavakat/kifejezéseket kell majd megírnod megfejtésként.

2. Gyűjts össze minél több, de legalább 10 olyan összetett szót, aminek a TÉRKÉP szó az előtagja. A legtöbbet összegyűjtő külön jutalmat kap. Eddig 21 a rekord a tesztelőnél!!!

Fontos, hogy összetett szó legyen, tehát mindkét tagnak értelmes szónak kell lennie – a képzővel, ragozással alkotott szavak nem számítanak bele!

3. Majdnem azonos alakú szavak.

Az alábbi, körülírással meghatározott szavak páronként egy betűvel térnek el egymástól. Találd ki a szavakat!

- 3.1 haladás a könyvben – téli felkészülési időszak
- 3.2 objektum parkversenyen – csökken a vízszint
- 3.3 néha sajnos van ilyen ledobálva az erdőben – fa leveleinek összessége
- 3.4 kék kör a térképele – heveny, gyors lefolyású (a magánhangzó-hosszúság most nem számít)
- 3.5 ezen a testrészen viszed a pótszimbolt (a végtag része) – szándékozik
- 3.6 ezzel jelölik a pontot a térképen – herélt szarvasmarha
- 3.7 ide kell befutni – edzett vas
- 3.8 egyik égtáj – lánynev

Ha megfejtetted a szavakat, írd egymás mellé azt a 8 betűt, amelyben a párok eltérnek. Ha ékezetes betű van benne, azt hagyd le róla! Ezután a betűsor után illeszd a @gmail.com-t, és ide küldd el az 1., 2. feladat megfejtését. És a nevedet is, ha nem derül ki a címből.

*Jó játékot!
Krasznai Orsolya*

Rövidítések:

Rangsorolók: /oR/ kiemelt országos, /oR/ országos, /rR/ regionális, /-/ nem rangsoroló; SI Sportident, R: rendező, Nh: nevezési határidő, C: nevezési cím, Nd: nevezési díj, H: helyszín, T: találkozó, VK: versenyközpont, K: kategóriák, Hsz.: helyszíni nevezés, I: információ

Versenytypok: ht, nt, r-nt, kt, rt (hosszútávú, normáltávú, rövidített normáltávú, középtávú, rövidtávú)

V E R S E N Y N A P T Á R**Június**

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

Július

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

Augusztus

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

VERSENYNAPTÁR KIEGÉSZÍTÉS (június 24-ig)

Internet info: www.mtfisz.hu (versenyek) és www.btfisz.hu (versenyek) valamint a megyei szövetségek honlapjai.

05. 30. (sze) Zugligeti 3SZ /-/ SI R: KOS Hsz. T: 155-ös busz Béla király út-Harangvölgyi úti végállomásánál (közelben kevés a parkolóhely!). „0”-idő: 15.30 (pályabontás 18.30-tól). Nd.: 500 Ft, Nyílt 300Ft. VK-Rajt szalagozáson 700m, 90 m szinttel, közben a Cél: 300 m/ 30 m szintnél. Pályák: 3700/230 m (10 e.p.), 3000/170 m (6 e.p.), 2400/130 m (6 e.p.) és Nyílt: 1800/100 (4 e.p.). Térkép: János-hegy (Szépjuhászné) 10000/5 m (javítva).

06. 02. (szo) Veszprém megyei Nyílt Éjszakai Bajnokság /rR/ SI R:BSC Nh.: 05. 31.(beérk.) C: lajos.somogyi@magyaraszfalt.hu. H: Balatonfüred (VK: a fehér templomtól induló Óvoda utcán az aszfaltozott út végétől szalagozáson 800 m). „0”-idő: 21.30. Nd.: 800Ft/fő (FN 18, Nyílt: 500Ft). K: FN: 18 20 21 35 40 45 50 55 60 65, F: 70 75 +Nyílt. Térkép: Siske völgye.

06. 02-03. (szo-v) Enyves Éger Kupa /rR, rt., 4 futamos/ SI R: GOC Nh.: 05. 25. C: gocsejktfe@gmail.com, VK: 1. nap: Zalaegerszeg, Termálfürdő, 2. nap: Zalaegerszeg, Vizsla-park. „0”-idő: 9.00 és 12.00, v: 10.00 és 13.00. K: FN: 10C 12C 15-18C 14B 16B 18B 21B 35 50 60, nyílt-K: Nd.: FN 10-18, nyílt: 2400Ft/fő/4 futam, FN 21-től: 3200Ft/fő/4 futam, (Nh. után és a helyszínen: 3200Ft, ill. 4000Ft). Megj.: Szombaton a verseny után kedvezményes belépés biztosított a Termálfürdőbe (600Ft-os áron). Szállás egyénileg intézendő (rendezői ajánlat: ságodi vendégház).

06. 06. (sze) OSZMON Kupa (3Sz) SI R:KST I:később a BTFSZ honlapon

06. 09-10. (szo-v) **ORSZÁGOS ÉJSZAKAI EGYÉNI BAJNOKSÁG** /oR/ és Szeged Kupa /oR, kt./ SI R: SZV Nh.: 05. 21.(beérk.) C: MTFISZ/ENTRY vagy nevezes@szegedivasutasse.hu. H: Pirtó térsége (VK Pirtótól szalagozva, kb. 1500 m földúton). „0”-idő: 22.00(szo:OÉEB) ill. 11.00(v:Szeged Kupa). Nd.: OÉEB: 2200Ft/fő (a nem OB-s kategóriákban 1700Ft, helyszínen 2000Ft), Szeged Kupa: 1600Ft, (FN 10-14, 65-től és Nyílt: 1000Ft, Nh. után 2000Ft, ill. 1200Ft, helyszínen 2200Ft, ill. 1400Ft). K: OÉEB: FN: 18E 20E 21E 35 40 45 50 55 60 65 70 F: 75 80 85. + kísérő verseny: N21Br, F 21Br, Nyílt. Szeged Kupa: FN: 10CD 12C 14B 16B 18B 15-18C 20A 21AB 35 40 45 50 55 60 65, F 70 75 80 +Ny-K, Ny-T, Gy. Szállás (tornateremben s.f. 800Ft/fő, vagy kollégiumban 2100Ft/fő), szállítás (a szállás és VK közt 600Ft/nap) kérhető.

06. 10. (v) Kész István ev. /rR, rt./ SI R: TTT Nh.: 06. 05.(beérk.) C: kesz.istvan.emlekverseny@t-online.hu, VK: Tata, Fényes-fürdő és Kemping (parkolás a strand területén kívül, a bejárat előtti parkolóban). „0”-idő: 11.00. Nd.: 800Ft/fő (helyszíni nevezés esetén 400Ft pótdíj!), nyílt: 600Ft. K: FN: 12C 15-18C 14B 16B 18B 21B, szeniorok: piros (FN 35 40 45), kék (FN 50 55 60 65 70), nyílt. Megj.: A verseny a strand területén lesz, a benevezettek kedvezményes árú strandbelépő váltására jogosultak (300Ft/fő). I: <http://ttt-tata.etata.hu>.

06. 10. (v) Nyílt BAZ megyei Középtávú bajnokság /rR, kt./ SI R: DTC Nh.: 06. 06.(beérk.) C: info@diosgyoritc.hu, H: Bükkszentlászló, temető (VK megközelítése: a templom után 150 méterrel élesen jobbra, fölfelé induló dózerúton kb. 500 m) „0”-idő: 14.30. Nd.: 800Ft/fő. K: FN: 12C 15-18C 14B 18B 21B 35 F: 45, nyílt.

VERSENYNAPTÁR

06. 13. (sze) Sirály Kupa III. (3Sz) /-/ SI R: SIR Hsz.
T: A 21-es busz felső végállomásánál (KFKI bejárat közelében). „0”-idő: 15.00, utolsó indulás: 18.30. Nd.: 500Ft. Dugóka bérelhető (100Ft). Pályák: FN10-12, F21, F40, F60, N21, N40 +Nyílt.
06. 16. (szo) Vas - Veszprém –Zala megyei Kt. és Váltó Bajn. R: ZTC. Versenykiírás később
06. 16. (szo) Dél-Alföldi Kt. és Váltó Bajn. /rR, kt./ SI R: KAL Nh.: 06. 06(beérk.)
C: MTFSZ/ENTRY vagy deneszoli@t-online.hu. H: Kecskemét térsége (VK megközelítése: az 52-es /Kecskemét-Solt/ főút 20,35 km-énél lévő Kiskunsági Nemzeti Park Naprózsa Oktatási Központtól D felé földúton 400m (szalaggal jelezve a letérés). „0”-idő: 10.00 (kt.), 14.00 (váltó). Nd.: 800Ft/fő (FN 10-14: 600Ft), váltó(3 fős): 2100Ft. K: Kt. Bajn: FN: 10D 12C 14B 16B 18B 21B 40B 50B 60B, +Gy. Váltó: F21, N21, Mix-könnyű, Mix-technikás.
06. 16. (szo) Debrecen Nyílt Nt. Bajnoksága /rR, nt./ SI R: Megyei TFSZ Nh.: 06. 11(beérk.)
C: <http://www.hbdbtfsz.extra.hu/>, probléma esetén: toltelek@freemail.hu. H: Debrecen környéke, Csere-erdő (VK megközelítése: Debrecenből a 471-es úton Hajdúsámson irányába, majd ebből elágazó úton Martinka felé 4,2 km-nél É felé tábla jelzi a letérést SIMARARING felé földútra, itt tovább szalagozáson). „0”-idő: 10.00. Nd.: 800Ft/fő (Nh. után: 1200Ft). K: FN: 12C 15-18C 14B 16B 18B 21B 35 45 55 +Nyílt.
06. 17. (v) Salgó Kupa 1. forduló /rR, nt./ SI R: SDS Nh.: 06. 13(beérk.)
C: sdsnevezo@gmail.com. H: Salgótarján - Salgóbanya környéke, „0”-idő: 11.00. Nd.: 800Ft/fő (FN 12-14 és Nyílt: 500Ft). Helyszíni nevezés csak korlátozott számban! K: FN: 12C 14C 16BC 18B 21BC 35 45 55 +Ny-T, Ny-K, Ny-Szalagos. Megj.: VK helye tömegközlekedéssel megközelíthető. I: <http://www.dornayase.hu>.
06. 17. (v) Szabolcs- Szatmár – Bereg megyei Kt. és Váltó Bajn. R: NYK
Versenykiírás később az mtfisz-honlapon
06. 20. (sze) 3Sz-verseny /-/ SI R: KST Hsz H: Hármashatárhegy. VK: Macis parkoló (megközelíthető a 11-es busz felső végállomásától a Görgényi úton). „0”-idő: 15.00, utolsó indulás: 18.30. Nd.: 500Ft. Dugóka bérelhető (100Ft). Pályák: FN10-12, F21, F40, F60, N21, N40 +Nyílt.

VERSENYNAPTÁR (június 25-től július közepéig)

06. 27. (sze) Gellérthegy Kupa (3Sz) /-/ SI R: SPA Hsz.
H: Gellért-hegy, VK: Minerva u. 3. (megközelítés a 27-es busszal, vagy gyalog a Szt. Gellért tértől (5 perc séta). Jelentkezés 14.30-tól, pályazárás: 18.00. Nd: az első pálya: 500Ft, (18 év alatt: 300Ft), a második pálya 100Ft, a 3-ik pálya ingyenes. Pályák: rövid (2 km), közepes (3,5 km), hosszú (5 km). I: (előnevezés is): tabanispartacus@gmail.com vagy t: 06-70/371-1043. Megj.: a VK körüli utcákban a parkolás ingyenes.
07. 04. (sze) 3Sz a Csillagvizsgálónál /-/ SI R: KOS Hsz.
T: 21-es busz Csillagvizsgáló megállójától Ny-ra szalagozáson 60 m. (Eős időben a Csillebérci vasútállomáson). Parkolás a Normafa parkolóban. „0”-idő: 15.30 (pályabontás 18.30-tól). Nd: 500 Ft, Nyílt 300Ft. Pályák: 3900/200 m (10 e.p.), 3000/150 m (7 e.p.), 2500/150 m (7 e.p.) és Nyílt: 2000/100 (5 e.p.). Térkép: János-hegy (Virág völgy, K73/B) 10000/5 m.
07. 06–08. (p-v) **Balaton Kupa** /oR/ SI R: GOC Nh.: 06. 25(beérk.)
C: MTFSZ/ENTRY, vagy e: gocsejktfe@gmail.com. Program: 6-án 18 órától BK 1. futam /rt. oR/ Keszthely, belváros, 7-én 10 órától: BK 2. futam /nt. koR/ Gyenesdiás térsége, 12 órától mobile-O, 19 órától sörváltó (2 fős, H: Keszthely), 8-án 9 órától: Bajnokok Ligája selejtező H: Gyenesdiás, Nagymező, 10 órától: Váltó /oR/, H: Gyenesdiás, Nagymező, 12.30-tól: Bajnokok Ligája döntő. K: egyéni: FN: 10CD 12CD 14B 16B 18B 15-18C 20A 21ABBrC 35ABr 40 50 55 60 65, F: 70 75, +NyK, NyT, NyD, Gy (a D kategóriákban az 1. napon nem lesz szalagozás!), váltó: Váltó Liga (FN 14 18 21) + FN: 105, 145, Mix-könnyű, Mix-nehéz. Szállítás: Keszthely, tornaterem, 800Ft/éj,

egyéb szállás egyénileg intézendő. Szállítás: 1. nap nincs, 2-3. nap: 1000Ft/fő/nap csak a Nh.-ig igénylőknek. Nd.: 3600Ft/2futam (FN14 és FN60-: 3000Ft, FN10-12 és nyílt: 2400Ft), Ft), Mobil-O(2 fő): 1200Ft, sörváltó(2 fő): 2800Ft, Váltó(3 fő): 3600Ft, Bajnokok Ligája: 500Ft/fő. Május 28-ig kedvezményes áron lehet nevezni (3000/2400/2000/1000/2400/3000/400), jún. 25-e után nevezés pótdíjjal (I: www.balatonkupa.gocsejtajfutas.hu). Megjegyzések: - 1. A Balaton Kupán 1 futamra is lehet nevezni (Nd: 50%). - 2. A verseny egyben Nemzetközi Rendőr Bajnokság külön díjazással (K: FN 21A, 40, 50, 60, NYD, váltó: FN: 21, 105, 145, mix-könnyű). - 3. Bajnokok Ligája: egy 50 x 100 m-es területen svéd pályákat kell teljesíteni. (Országos bajnoki címmel rendelkezők nevezési díj befizetése nélkül indulhatnak, részletek a honlapon).

07. 11. (sze) Göcsej Kupa (3SZ) SI R: GOC I: TÁJOLÓ 2012/5.

07. 14-15. (szo-v) Simon Lajos ev. R: TTT Kiírás később a <http://ttt-tata.etata.hu> honlapon.

Kétnapos verseny (szo: de. Nt., du.: nyílt MH csapatbajnokság, VK: Natura Camping / Komáromtól kb. 7 km-re, Ács közelében/, v: de. Rt., VK: Komárom, belváros).

07. 18. (sze) 3SZ-verseny SI R: KST I: TÁJOLÓ 2012/5.

07. 20-22. (p-v) **Pannon Tájfutó Napok** /oR/ SI R: VTC Nh.: 07. 08.(beérk.).

Háromnapos verseny (1.n.: Bakony Kupa 17 órától /oR, rt./, 2. n.: Tüskés Endre ev. 10 órától /oR,nt./, 3. n.: Veszprém Kupa 10 órától /-/ , vadászrajt), SI, VK: Dudar, focipálya (H: 1. nap: Bakonybél, sportpálya, 2-3. nap: Dudar). C: ENTRY, vagy e: andrea@veszcart.hu. Nd.: 2000Ft/nap (FN10-12, nyílt: 1000Ft). Késői nevezés 20%, helyszíni nevezés 40% felárral (kivéve: nyílt)! K: FN: 10D DK 12C 14BC 16BC 18BC 20A 21ABBrC 35ABr 40 45 50 55 60 65 +F: 70 75 80 + Nyílt. Szállás-hely igényt (tornateremben s.f., Dudaron 800Ft/fő/éj, ill. sátrazás a VK-ban 500Ft/fő/éj) az andrea@veszcart.hu címen kell jelezni, egyéb szállás egyénileg intézendő. Kísérőrendezvények: Gyerekverseny, Mikrosprint, Sörváltó. I: a verseny honlapján: <http://veszpremitajfutoclub.hu/pod2012/hun> (szállás- és szabadidős ajánlatok is).

Kérés a rendezőkhöz: A következő számok lapzártái: 2012/5-ös: június 12 (tervezett megjelenés: június 22, terjesztés KOB+OVb versenyeken), 2012/6-os: augusztus 28 (megj.: szeptember elején!!!). Amennyiben lapzártá előtt nincs versenykiírás az MTFsz-honlapon, előzetes információt kérünk a versenyről (email-cím: argaygyu@t-online.hu). A kapcsolatteremtés miatt célszerű, ha a rendezők email-címe megtalálható a honlapon.

Az idei második Szlovák-Magyar Szenior Találkozó a Szlovák Karszt Kupa egyik kijelölt napján lesz. A június 12-15 között rendezett négynapos verseny kiírása angol nyelven a http://web.tuke.sk/obeh/karst/Invitation_Karst_2012.pdf címen érhető el. Június 10-ig elküldött nevezés esetén 35EUR (65 év felett 21 EUR) a nevezési díj. (Határidő után 45 ill. 26 EUR). A versenyközpont a Kassától kb. 15 km-re fekvő Jahodna településen van. A kiírás szállásajánlatot is tartalmaz (Kassán illetve a versenyközpontban).

Előzetes: (a kedvezményes nevezési határidő május végén van!!!)

08. 15-19. (sze-v) **Hungária Kupa** /oR/ SI R: SzSzB megyei TFSZ Nh.: 07. 23.(beérk.).

Részletes info: <http://www.szszbtfzs.hu>.

C: MTFsz/ENTRY. Nd: 12000Ft/5nap, 2400Ft/nap (FN-14, 60- : 8000Ft/5nap, 1600Ft/nap). Nyílt: 1000Ft/nap. Június 1-30 között: 10000 / 2000/ 6000 / 1200Ft, május 31-ig: 9000 / 2000/ 5000/ 1200/ 1000Ft, július 23-a után és a helyszínen: 15000, 3000, (FN-14, 65-: 10000, 2000), nyílt: 1000Ft/nap. H: Zempléni terek, VK: Sárospatak, Árpád Vezér Gimnázium és Kollégium. Terek: 1-2-4. nap: jellegzetes zempléni terep, 3. nap: Kastélypark, 5. nap: városi parkok, lakótelep, ligetes folyópart. K: FN: 10DK 10C 12CD 14B 16B 18B 15-18C 20A 21ABBrC 35ABr 40A 45A 50 55 60 65 70, F: 75 80, Nyílt kategóriák: NyK, NyT-rövid, NyT-hosszú +gyermekverseny(ingyenes). Kiegészítő rendezvények: Trail-O, mobil-o, mikrosprint, tájkerékpár, tájtriathlon, tájékoztatósi túraverseny. Bővebb információ (szállásajánlat is!) folyamatosan a honlapon.

A ZEMPLÉNBEN: A KELETI TÁJFUTÓ NAPOKTÓL A HUNGÁRIA KUPÁIG

Nagyon fiatalon, diákkoromban, életem második tájfutó versenyén találkoztam először a Zempléni-hegység vulkanikus kúpjaival, egy ODMT-n, Kókapun. Aztán hosszú-hosszú évekig szünet volt, nem versenyeztem ezen a környéken. Tavaly ősszel már újra kóstolgathattuk a zempléni terepeket Károlyfalva és Széchalom környékén, egy kis ízelítőt kapva, mi vár ránk 2012 nyarán. Múlt hétvégén pedig a Rudabányáscka melletti Smaragd völgybe invitáltak a Keleti Tájfutó Napok rendezői. A név nem okozott csalódást, tényleg a smaragd különböző árnyalataiban pompázott az erdő. A terep tiszta szálerdő, a Zemplénben szokásos meredek hegyoldallakkal.

Kicsit belülről és kicsit kívülről is érintett a verseny. Most még a futás is belefért, de már együtt dolgozott a Hungária stáb, már beálltam a helyemre, hogy összeszokjunk, mire a nagy eseményre sor kerül. Hogy kiküszöböljük a hibákat, hogy augusztusra minden gördülékenyen menjen. Hogy fél szavakból is megértsük egymást, hogy mindenki tudja mi a teendő, akkor is, ha közbejön valami. Mert közeledik a megmérettetés, versenyzőnek és rendezőnek egyaránt.

Hungária Kupa. Elég öreg vagy már ahhoz, hogy visszaemlékezhess a 12 évvel ezelőtti ezen a környéken rendezett Hermann Ev-re? Elég fiatal vagy ahhoz, hogy minden terep új legyen számodra? Tetszettek az őszi és tavaszi terepbemu-

tatók? Ez csak egy töredék volt, augusztusban új terepek, új kihívások várnak. Mindenképpen itt a helyed!

Hungária Kupa. A klasszikus tájfutáson kívül törheted a fejedet a Trail-O gondolkodtató feladatain, erre garancia a pályakítűző személye. A villámgyors helyzetfelismerő képességedet nagyszerűen kamatoztathatod a mikrosprinten. Vagy kipróbálhatod, mennyire más képét mutatja egy park éjszaka. Jól tudsz navigálni? Vakon is rábíznád magad a partnereidre? Akkor a Mobil-O a Te műfajod! És nézegetheted kissé mámoros fejlel a sörváltó pályakombinációit.

Hungária Kupa. Akit nem csak a tájfutás érdekel? Várnak a Végardó Fürdő

habjai, ahol kilázíthatod fáradt izmaidat. Megérint a történelem szele a Rákócziak várában, felidézhetjük a Református kollégiumban tanult és tanított híres magyarokat. Az út mentén minden harmadik-negyedik portán méri a történelmi borvidék aranylő nedűit. A kisebbek és nagyobbak egyaránt élvezhetik a sátoraljaújhelyi bobbpálya szédítő kanyarjait, vagy csak gyönyörködhetnek a panorámában a libegőről. De miért sorolnánk föl mindent? Gyere és fedezd fel magad!

Hungária Kupa. Amikor a felvezetők csapzottan visszaérkeznek, megélik bójákkal az erdő, és minden pont a helyére kerül. Amikor az utolsó szalagot is kihúzzák a rajtkordonban, és a versenyzőkre várnak az előkészített térképcsoportok. Amikor az informatika csoport beviszi az utolsó módosításokat. Amikor az ellenőrző bíró megadja az engedélyt. Amikor elindulsz a rajtba. A rajtóra már sípol, 56, 57, 58, 59, 00. Hallod?

A tájfutóknak ez azt jelenti, hogy elkezded az ünnep. Az 5 napos ünnep. Mi ezért dolgozunk, hogy jól érezd magad. A 37. Hungária Kupán a Zemplénben. Ki ne maradj belőle! Várunk szeretettel!

Mire vársz még? Ragadd meg a klaviatúrát és már pötyög is a nevedet az ENTRY-be!

Palumbi Edit

KERÉKPÁRRAL A VILÁG KÖRÜL (8)

Szabadságon

vannak a fiatalok, ugyanis, hogy ne legyen robot a kerekezés, Delhi-ben pár hétre félretették a bringákat, és mindenféle egyéb járművel utazgatnak. Gyönyörű, békés, nyüzsgő, gazdag, nyomorúságos, érdekes, meghökkentő, bizarr, gusztustalan – ilyen jelzők jutnak eszembe, ahogy olvasom Árpi és Zita naplóját. Megtapasztalják, ahogyan Indiában a létfenntartás, a családi élet, a vallásgyakorlás, az ünneplés, a természet és a nyugati kultúra (kulturálatlanság?) összefonódik a gigantikus ország különböző régióiban. Különös szokásokat, szertartásokat, fesztiválokat látnak, és sokszor bele is sodródnak az eseményekbe. Templomimádóknak különösen ajánlottak az utolsó hónap bejegyzései! Idézetek és képek a <http://360fokbringa.hu/hu/bejegyzeseibol>:

„minden hindu istenségek közül a legősibb, Brahma. Ő egyszer egy lótuszvirágot ejtett az égből a földre. Ez a virág három részre szakadt, és az egyik a sivatag peremén, a mai Pushkar helyén ért földet. Itt forrást fakasztott, ez a forrás pedig tavat duzzasztott, ez a tó megtalálható ma is Pushkar közepén. Mivel időközben ez a hely lett a hinduk legnagyobb zarándokhelye, a tó több mint 50 különböző szakaszához (Ghats) lépcsők vezetnek le. És minden egyes szakasz különböző dolgokat gyógyít, vagy tesz jóvá, ilyen-olyan betegségek ellen jó, ha ott megmártózol, vagy különböző módon megváltozik az életed, természetesen pozitív irányban. :)”

„Nők talpig száriban vonultak, úgy, hogy közben a fejük tetejére egy kisebb edényt fogtak, aminek a tetején vizes ruhába csomagolt

A Gangesz, a szent folyó

esetleg lenne kedve utánanézni, mi is volt ennek az ünnepségnek a háttere... ;)”

Backwaters lagúnák

kókuszdió volt. Elöl egy kisebb zenekar dobolt, és így vonultak végig Udaipur utcáin. Közben némelyik nő vonaglni kezdett, egyfajta transzba is estek úgy kellett néha elkapni őket, hogy le ne dobják magukat a földre. Ilyenkor mindig jött egy férfi, egy kókuszdiót a földhöz vágott, hogy annak héja megtörjön, és az így hozzáférhető kókuszlé a nő fejére öntötte. Aztán a nő felállt, és a menet ment tovább. Mindez március másodikán történt, 2012-ben, India Rajasthan államában, Udaipurban. – Ha valamelyik Kedves Olvasónak

„találkoztunk egy, a parton csücsülő, és helyi hangszerén zenélő indiaival. Nagyon tetszett a hangszer hangja, mert semmihez nem volt fogható, amit otthonról ismertem. Elnéztem a sötétbőrű arcát az embernek, a Pichola-tóval a háttérben, és a fülemben a furcsa, érdekes zenéjével, és rájöttem, hogy bizony messze jutottunk. Itt vagyunk Indiában, ez India! Nagyon valóságos volt, ugyanakkor nagyon hihetetlen is.”

„Ellorában nem csak a Kailasa templom található, hanem sok másik is. Bár az tény, hogy a Kailasa az egyik legnagyobb, leghíresebb templom az összes közül. A hinduk között legalábbis biztosan. Merthogy nem ám csak hindu templomokat találni Ellorában! Összesen 34 barlangot járhat be a látogató, ezek közül 12 buddhista, 17 hindu, és 5 dzsain. Ez is jól mutatja, hogy errefelé milyen jól megférnek a vallások – és az emberek egymás mellett.”

Először csak egy távoli fröcskölés, aztán sárga, kék, zöld porokkal kenték be az arcunkat. Pár perc múlva érkeztek mások is, akik egyenesen leöntöttek bennünket festékekkel. A legtöbben az arcunkat akarták bekenni, de volt, aki a hátunkat, vagy a testünket színezte be. És persze mi sem hagytuk ezt annyiban, cserébe ők is kaptak egy kis festéket, hol kézzel festve, hol Peter fegyveréből rájuk löve. „Happy Holi!” – Kapták vissza! Egy negyed óra után itt akkora tömeg kerekedett körülöttünk, hogy az egyikőjük megkért minket, hogy álljunk odébb, mert néhány ember részeg közülük, és elragadtathatja magát. Ahogy beértünk Aurangabad központjába, ott kicsit sűrűsödtek a dolgok és szinte minden sarkon láttunk egy-egy csapatot, voltak közöttük részegen vaduló férfihordák, és nevetgélő, félénk kislánycsoportok is. Utóbbi fajta csoporttal élmény volt a találkozás, mert csak néhány mosoly és a „Happy Holi” keretében egy-egy újabb réteg festékpont kentünk egymás arcára. A vaduló csapatokkal már nem volt olyan jó a találkozás. Volt olyan, hogy kb. 2-3 méterről teljes erőből hozzánk vágtak egy festékbombát. Ez persze a hátunkon csattant, és igencsak csipett, fájdalmas volt. Az aszfaltot színek borították, sőt néhol még egy-két tehenet és kutyát is. Egyszer megállt mellettünk egy fehér autó, ami félig már rózsaszínre volt festve. Hamar leesett, hogy arra vár, hogy egy kis kéket is kapjon tőlünk. Peter megszorozta a szélvédőt és a motorháztetőt, mire a fickó elégedetten és mosolyogva odébbállt. Közben az ablaktörővel félrekotorta a kéket a szélvédőről. Néhány hülye képes volt úgy bekenni minket, hogy a szemünk és a szánk köré is jutott.”

„Lent a lépcsők aljánál egy folyó hömpölygött, amelyben hatalmas sziklák és követ alkottak szigeteket.

Ellora – Kailasa templom

Hampi Ghats fürdő

Szemben a túlparton kisebb mező, majd erdők és egymásra hányt sziklák alkották a tájat. Az egész úgy nézett ki, mintha egy óriás játszott volna a kavicsaival, és egymásra pakolta volna őket. Ez az óriás a természet volt, méghozzá vulkáni tevékenység és erózió formájában. Fantasztikusakat alkotott! A látványnak ezzel még közel sem volt vége, mert a legszebb az egészben az volt, hogy a hely élt, méghozzá nagyon is. Lent az alsó lépcsőkön nők mosdottak és bent a vízben külön csoportokban nők és férfiak mosdottak, de nem csak úgy szappannal, hanem valami szertartás keretében”

„egy banyána fát találtunk az úttól jobbra. Ez a fa azért tűnt ki a környezetéből, mert tele volt aggatva műanyagzacskókkal, a zacskókban pedig kövek voltak. Ezek a csomagok lógtak a fa függő gyökereiről. Krishna erről is beszélt nekünk a délelőtt. Azok a nők akasztanak ilyen kövel teli zacskót a banyána fákra, akik gyereket szeretnének. Szegény fa, hogy nézett ki... Voltak, akik valamilyen anyagkendőt használtak, de a többség reklámszatyrot vagy valamilyen műanyag zacskót.”

„A lépcső hosszú volt és kanyargós, de jól haladtunk rajta. Majmok csordája folyamatosan ugrált körülöttünk, ők nem nagyon használták a lépcsőt, esetleg csak egy-egy rövidebb szakaszra a korlátját. Nem egy helyen szűken a sziklák között vagy alatt vitt a lépcső, volt hogy erősen hajlogatni kellett, hogy átférjünk. Fent egy aprócska templomot találunk, tele élettel. Imádkozó emberekkel, szentéllyel, éneklő, doboló népekkel, szent fával, és még egy csomó minden mással, amiről azt se tudjuk, hogy pontosan micsoda.”

„Hajókázás a Backwaters-en. Egy apró kis ladikkal utaztunk, hátul a „pilótánk” és a fejünk felett egy kis tető a nap ellen. A folyón indultunk el a tenger felé, de nem sokáig haladtunk ezen a széles vízen, mert hamarosan bekanyarodtunk az „erdőbe”. Vagy legalábbis a sűrű fák közé, olyan helyre, ahol az aljnövényzet még vízben van. Itt haladtunk egy szűk csatornában, ahol elég mély volt a víz a csónakkal való közlekedésre. Aztán később megszorodtak a tehenek, ahogy a madarak is. Láttunk „water crown” nevű fekete madarakat és még egy fajtát, aminek sajnos nem tudom a nevét. Ja és persze golyátöcsöket! Vagy pásztorgémeket?

Khrisna's Butter Ball

A híres „Kingfisher” madár pont úgy néz ki, mint a sörösüvegen. Merthogy a Kingfisher egy nagy márká is Indiában, az egyetlen nem importált brand a sörök között, de még légitársaság is van, amit így hívnak.”

„rengeteg műanyagkannát árulnak mindenütt. Ez a hindu zarándokoknak van, hogy haza tudjanak vinni egy kicsit a szent vízből. Amibe egyébként pár száz méterrel feljebb hamvasztva temetnek el embereket, és amiben naponta ezrével fürdenek az emberek, és a felszínén nem egy helyen úszik a szemét. Nem akartam elhinni, de a saját sze-

memmel láttam egy embert inni ebből a folyóból. Amúgy minden tisztelem az övék, és most ezeket nem megint piszkálásból írtam, már kibékültem azzal, hogy itt a szemét az utcák és az élet része.”

„krematórium”-os Ghats-on. Magát a hullaégetést nem láttuk, csak azt, ahogy színes ruhákkal letakarva, nagy csinnadrattát csapva hozzák a testet, és a parton pedig számára már előkészített, égő rönköket.”

„Először is rengeteg ember fürdött és imádkozott a partokon. Ugye a Gangesz az indiaiak legnagyobb szent folyója, ezen belül pedig Varanasi szintén egy nagyon nagy zarándokhely a Gangesz partján. Aztán az emberek nem csak fürödtek, hanem mostak is a Gangeszban. Egy ferdén lerakott kőlapra csapkodták a ruhákat, vagy ugyanerre a kőlapra lepakolt ruhákat püfölték egy vastag bambusz bottal. A kimosott ruhát sokszor hatalmas nagy területen teregették ki a betonra, láttunk több tíz négyzetméteren kiterített lepedőket. Találgattunk, hogy hogyan lehet ennyi ruha együtt, és arra jutottunk, hogy talán valami óvodáé, vagy kórházé lehet.”

Bacsó P.

Holy (festékes) fesztivál

MIKOVINY SÁMUEL TÉRKÉPEI ÉS EMLÉKÉRME

A térképes pénzekről szóló cikkbe már nem fért bele a legérdekesebb darab:

Mikoviny Sámuel, a magyarországi térképezés 18. századi megújítójának emlékérmé, amelyet halálának 250. évfordulójára adtak ki Szlovákiában. A cikk-sorozat a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum támogatásával jön létre.

Mikoviny Sámuel az egyik első képviselője volt a magasabb képesítéssel rendelkező, hivatalnokai alkalmazású, civil mérnököknek, akik elsősorban polgári feladatokat kaptak, és akiknek száma a 18. század folyamán egyre inkább gyarapodott. A magyar térképtörténetben korszakalkotó jelentőségűnek tekintjük térképészeti munkásságát, a magyar tudományos kartográfia és a magyar térképészeti szakirodalom úttörőjeként tartjuk őt számon.

Mikoviny 1698-ban a Nógrád megyei Ábelfalván született, evangélikus kisnemesi családban. A legutóbbi időkig bizonytalan volt a születési éve és helye, mert csak nemrég került elő egy perdöntő okmány. Ezért látható a földaladi, egyébként gyönyörű kiviteli úrmé is más évszám. Az 500 koronás egyik oldalán Mikoviny idealizált arcképe és földmérő műszerek láthatók, a másikon pedig Pozsony vármegye térképének részletei. Ez utóbbi azért érdekes, mert Szlovákiában szinte szitokszónak számít a települések és különösen Pozsony magyar neve. Mikovini korában ez nem így volt, senkit nem érdekelt, milyen nemzetiségű a másik és a felvidéki értelmiségiek a latin mellett valamennyi népcsoport nyelvét ismerték (magyar, német, szlovák). Az igényesebbek persze még egy-két nyelvet tudtak.

Mikoviny gyermekkorát felvidéki településeken töltötte, ahol apja evangélikus lelkészként dolgozott. A pozsonyi evangélikus liceumban tanult, majd Németországban, az altoldi és a jénai

egyetemre járt. Matematikában és csillagászatban volt igen tehetséges és a rézmetszést is elsajátította. Hazatérte után, 1726-tól Pozsony vármegye mérnökeként tevékenykedett, és elsősorban árvízvédelemmel foglalkozott, megkezdte csillagászati megfigyeléseit is. 1735-ben III. Károly a selmecbányai bányatíztépkéző iskola tanárává és az Udvari Kamara mérnökévé nevezte ki. A tanításon kívül feladata volt nyaranként Magyarország térképezése, és különféle mérnöki munkákat is végzett, elsősorban az alsó-magyarországi bányavárosok területén.

Mindezek mellett alkalmi megbízásokat kapott a Magyar Kamarától, a Helytartótanácsától és magánföldesuraktól. Mikoviny Sámuel a magyar tudományos kartográfia és a magyar térképészeti szakirodalom úttörője, három elméleti kartográfiai írása jelent meg, mindegyik Bél Mátyás Notitiájához kapcsolódva. A topográfiai térképezés két alapvető és két kiegészítő módszerét ismerteti tanulmányaiban. Az egyik alapvető módszer a csillagászati mérések alapján történő földrajzi helymeghatározás, vagyis a földrajzi szélesség és hosszúság meghatározása. Mivel a korban nem volt egységes, nemzetközileg elfogadott kezdőmeridián, Mikoviny Magyarországon elsőként meghatározta a pozsonyi délkört, a földrajzi hosszúságokat ettől mérte. A topográfiai felmérés másik alapja a háromszögelés. A térképezés során kiegészítő módszerként a mágneses mérést alkalmazta, megmérte a földrajzi és a mágneses északi irány eltérését, és méréseit újból és újból megismételte, mivel tisztában volt azzal, hogy a mágneses pólus helyzete változhat. A folyók nyomvonalát pedig csónak és iránytű segítségével határozta meg. A kartográfiai ábrázolás kérdését is érintette műveiben, amennyiben kiemelte, hogy a domborzatot vízszintes vetületben, „síkban kivetve” igyekszik ábrázolni (a korábbi térképek a hegyeket oldalnézetben ábrázolták).

Térképészként Mikoviny Magyarország megyénkénti feltérképezésének tervét tűzte maga elé, sajnos korai halála ezt

a tervét megakadályozta, csak néhány megye térképét tudta befejezni.

Mikoviny hadmérnöként részt vett az osztrák örökösödési háborúban (1740–1748). 1744 őszén a sziléziai és a morva hágóknál dolgozott, különféle védelmi létesítményeket épített.

Utolsó megbízása a Vág Trencsén melletti szakaszának szabályozására, árvízvédelmére vonatkozott. „Trencsénből való visszatértében – melynek környékét legfelsőbb utasításra meg kellett vizsgálnia és keresnie kellett annak útját-módját, hogy miként lehetne a Vág folyó kiöntéseit és árzeit a városfalaktól távol tartani –, hatnapos betegség után ... 1750. március 23-án a földi életet az örök élettel felcserélte.”

A Hadtörténeti Térképtárban öt eredeti Mikoviny kéziratot őrzünk, ezek legnagyobb kincseink közé tartoznak. Az érmék mögött a Nagykunságot ábrázoló lap (1731) részlete látható a művészi kiviteli kartussal (címfelirat).

Gazdag honlap található sok képpel a <http://mek.oszk.hu/06400/06422/html> címen, amelyet Török Enikő (Magyar Országos Levéltár) Mikoviny-szakértő készített, és amit én is felhasználtam ehhez a cikkhez.

**Hegedüs Ábel térképész
HM Hadtörténeti Intézet
és Múzeum Térképtára
hegedus.abel@mail.militaria.hu
ÚJ CÍM!**

60 ÉVES A SZPARI

Ünnepségre gyűltek össze május 11-én mai és egykori szparis tájfutók a Várban, a budavári Önkormányzat elegáns aulájában. Az alkalom egy kerek jubileum volt: 60 éves a Szpari, a Spartacus tájékoztató. Nagy idő ez, amíg a kezdetek kori túraversenyektől, tájékoztatói versenyektől eljutottunk a tájfutásig. És ezalatt az idő alatt a Szpari mindig is meghatározó része volt sportágunknak.

A közel 140 résztvevő között itt voltak az 1952-es alapítás évéből a Schönviszky testvérek, de Kálmán György is. Az idősebbek közül nem tudott eljönni egészségügyi problémák miatt Szondi Feri bácsi és Balogh Laci, de Papp Gyula sem. Az aranykor csúcsainak időszakát Mosa mellett mások mellett Őrsi Bunkó, Ribényi Sumák, Szopi, Dobosi Erzsike képviselte. Az aranykor végéről Dániel Edit, Őse Ági, Kármán Kati, Balla Stanci is itt volt. A fiatalon sikereket elérők közül

Bejárat az ünnepségre

sokan eljöttek, például Györffy Gabi, Korona Tünde, Mátyus Atti, Deme Zoli, és még sorolhatnánk őket. Többen külföldön élnek, azért nem tudtak eljönni (Jenővári Sárika, Dobosi Klári, Farkas Kriszta stb.). Végül itt voltak a maiak, az elmúlt évek sikereinek részesei.

Lehetett látni a régi szparis mondás igazságát: a tájfutásban mindenki szparis volt, szparis most, vagy szparis lesz.

Hogyan is kezdődött? 60 éve az Omnia moziban... Hogy mi is történt akkor és azóta a Szpariban, a szparisokkal, olvassátok el az ünnepség alkalmából megjelent könyvben: Ez a 270 oldalas, fényképek-

Szakosztály történet 270 oldalon

Boxi 1953-as Szpartakusz-zászlót ad át Gyalog Tódornak

Az elnökség (Schönviszky Jozsó, Mosa, Vass Laci, Gyalog Tódor)

kel illusztrált könyv – 60 éves a Spartacus tájékoztató (szerk. Gyalog L., Schönviszky L.) – elsőként a szakosztály történetét meséli el, korszakokra bontva. A krónika rész cikkeket, dokumentumokkal, edzéstervekkel, beszámolókkal stb. ad szemelvényeket a szakosztály 60 évének történetéből (a hatvanas évekből és a közelmúltból bővebben, a szűkebb évekből kevesebbet). Ezután bemutatja a szakosztály sok-sok bajnokát, Mosától és Rezeitől kezdve az idei bajnokig, Bakó Áronig. Egy összeállítás a vezetők, edzők mellett felsorolja a szakosztály valamennyi egykori és mai tagját. A 901

A 60-as évek (Örsi „Bunkó” és Rezes)

A legidősebb: Éliás Vili, a nagykovácsi sikeredző

fős listában a születési idő, valamint a Szpari-tagság kezdete és vége mellett minden OB dobogós eredmény is szerepel. A következő rész valamennyi szparis valamennyi bajnoki eredményét ismerteti. A Spartacus-bajnokságok rövid összeállítása után a Szpari bajnoki és szakosztályi pontversenybeli helyezéseit elemezzük. Végül színes fotótáblákon a közelmúltból láthatunk képeket.

Visszatérve ünnepségünkre, a díszvendég természetesen Mosa volt hármas funkcióban: mint a szakosztály világbajnoka, mint a klub jelenlegi társadalmi elnöke, és

mint a Magyar Olimpiai Bizottság frissen megválasztott alelnöke.

A múltidézt Mosa után Schönviszky Jozsó folytatta, említve Rezes és az ő első szparis egyéni, illetve az 1961-es csapat bajnokságát, a sietést büntető versenyek, a két fős csapatversenyek időszakát, majd a 60-as és 70-es évek nagy sikereit. Vass Laci a szűkösebb 90-es éveket, a vas(s)-kort idézte. Mesélt az akkori sok fiatal sikeres versenyzőről, a csapat 1991-es Litvániai túrájáról, amely egy átalakuló országban adott élményeket.

Jómagam a nyolcvanas évekből a szocialista országokban zajlott szövetkezeti szpartakiádokat, az 1983-as sástói November 7 emlékverseny kapcsán Németh Karcsi bácsit, Stancival a térképjavítást emlegettem. Kiemeltem az 1991-es önálló egyesületté alakulást, amikor Ribényi Imre segítségével megalakult önálló tájfutó-egyesületként a Flexo-Spartacus. Az utóbbi évek sikereit idézve kifejeztem annak reményét, hogy az 1979-ig tartó bajnoki szériák, majd utolsó egyéni bajnokaink (1980: Balla Stanci, 1982: Kármán Kati és 2000: Lux Andi) után a maiak nem fogják felnőtt korba lépve abba hagyni a komoly versenyzést, és hamarosan ismét felnőtt bajnoki aranyknak örülhetünk majd.

Máté Pisti átad egy példányt a Spartacus-könyvből Mosának

A 80-as évek sikeres fiataljai közül ketten (Deme Zoli és Doma Imre)

Néhány bajnoklány a 70-es – 80-as évekből (Györffy Gabi, Muzsnai Ágota, Dániel Edit, Szopori Éva, Özse Ági) és Boxi

Néhányan a mai sikeres fiataljaink közül (elől Weiler Virág és Balázs Tilla)

Felkészültünk a fogadásra

A hozzászólók közül Boxi a nagyszerű múltat idézve lelkesítette a mai fiatalokat, végül egy 1953-as Szpartakusz zászlót adott át a Szparinak. Özse Ági a sifutással való kapcsolatát idézte. Siegler „Maci” is felismerte előbb-utóbb saját fényképét..., a Szpári mindenkor sokszínűségét emelte ki.

A jelenlevők døyenje, az 1952-es tagok egyike, a 76 éves Kálmán György elhozta az 1950-es évek versenyeinek jelvényeit. Szopori Éva saját, 70-es évekbeli bajnoki érmeit hozta el.

Egy pergő vetítés idézte a régi és mai szparisokat, verseny közben, edzőtáborokban, vagy csak éppen portrét „ülve”, az utolsó évekből, a maiakról valamivel bővebben. Végül az elmaradt 1965-ös évről szóló vetítés helyett Gyalog Zoli mesélt a máról, a mai sikerekről.

Az aula melletti különteremben a pezsgős koccintás után saját szervezésű, nagyszabású állófogadás várta a résztvevőket (általunk készített szendvicsekkel). A jó hangulatú beszélgetést a záróra zavarta meg kissé, szerencsére a saját klubunkban folytathatta, akinek kedve volt még hozzá.

Gyalog L.

Fotó: Máthé István

FELSZÁLLÓ ÁGON

„Összességében elmondható, hogy sajnos a tájfutás jelenleg Somogy megyében leszálló ágon van, nincs utánpótlás-bázis, a Taszári Honvéd SE-t a laktanya 2005. évi várható bezárása miatt a megszűnés fenyegeti, ettől függetlenül a megyei TFSZ elnöksége igyekszik mindent elkövetni azért, hogy ez a leszálló ág felszállóvá váljék.”

Ezt a borús összegzést láthatjuk még 2004-ből a Somogy Megyei Tájfutó Szövetség honlapján. Azóta nagyot fordult a helyzet: sok Kaposvár környéki eseményről olvastunk hírt a levelező listán az utóbbi években. Megyei rendezvények, teremtájfutó versenyek, összetett diák-tájfutó kupa. A május közepén belvárosi terepen rendezett Kaposvár Kupa pedig már Ifi EB válogató versenyként is szolgált. Az utóbbi években több új térképet is elkészítettek a város környékén, versenybírói tanfolyamot szerveztek, a szövetség honlapján naprakész versenyinformációk vannak, saját RouteGadget-et

üzemeltetnek. Ifjabb Pavlovics Györggyel, a Somogy Megyei Tájfutó Szövetség titkárával beszélgettem.

Minek és főleg kiknek köszönhető ez a fellendülés?

Somogy megyében a 70-es, 80-as években komoly tájfutó élet zajlott, Szabados Magdolna és Marton Péter, majd később a Taszár Honvéd SE-ben Domán Gábor edzők vezetésével, azonban ezután valahogy az egész ellaposodott, utánpótlás korú versenyző szinte nem volt. Hosszútávú OB-t, Alpok-Adria Kupát, valamint évről évre Zselic kupát rendeztünk, de a 2000-es évek közepéig a megyei rendezvényeken jó, ha 10-20 ember vett részt. Az utóbbi kb. 5-6 évben néhányan elhatároztuk, hogy megpróbáljuk újraéleszteni a tájfutást megyénkben. A 2005-ös Alpok-Adria kupára Patca és Bánya térségéről készített édesapám, id. Dr. Pavlovics György térképet (ezen a területen aztán 2008-ban a Hosszútávú OB-t is megrendez-

tük), azóta több városi, park és erdei térkép elkészítésén vagyunk túl, melyek helyesbítésében rajzolásában én is részt vettem. Müller Balázs ötleteként 2010-ben hirdettük meg először az Összetett Diák-Tájfutó Kupát. 7 (illetve idén 8) megyei verseny eredménye alapján korcsoportonként rangsoroljuk a gyerekeket, és az év utolsó versenyén ennek az összetett kupának is lezajlik az eredményhirdetése. Elmondható, hogy az elmúlt két évben 470-470 indulást regisztráltunk a 7-7 versenyen, ami azért nem olyan rossz szám.

Idén a megyei hosszútávút Zalával, a diákolimpiát Baranyával rendezték közösen. Úgy tűnik, próbáljátok kihasználni az együttműködésben rejlő lehetőségeket. Beválik a közös rendezés?

Úgy tűnik, hogy igen. Baranya megyével ez a 3. közös diákolimpiánk, 2010-ben Patcán, 2011-ben Taszáron, idén pedig a Desedai Arborétumban és a Gombási parkerdőben rendeztük a Diákolimpiát, tavaly és idén új térképeken. A közös rendezés révén nekünk rentábilisabb a rendezés, a helyi fiatalok pedig együtt tudnak versenyezni a

tapasztaltabb pécsi futókkal. A baranyaiaknak pedig talán újdonságként hathat az idegen terep, hiszen míg mi csemegézni megyünk az Orfű és Abaliget környéki töbrösökbe, addig nekik ezek már eléggé leversenyzett terepeknek számítanak. A zalaiaikkal évekkkel ezelőtt már voltak közös Zala-Zselic kupa rendezéseink, aztán mikor ők beszálltak a Thermenland Open-ek szervezésébe, a velünk való közös rendezések abbamaradtak. Tavalytól a Zala Megyei Szövetséggel is próbáljuk összeegyeztetni a megyei versenynaptárunkat. A Hosszútávú ők látogattak el hozzánk, míg az őszi közös Normáltávú Bajnokságra Zala megyében fog sor kerülni. Az biztos, hogy a regionális versenyek összehangolásával, közös rendezéssel örömtelibb a versenyek szervezése, hiszen akár 50, akár 150 induló van, a munka lényegében ugyanannyi, de talán jobb minden versenyszervező szájíze, ha tudja, hogy nem csak néhány tucat induló kedvéért tölt el órákat az erdőben és a számítógép előtt.

Eredményhirdetés

A szervezők között „külsősöket” is látni. Kelemen János, Vásárhelyi Tass és a Csipa SE is tevékenykedik Kaposváron. Velük is közösen dolgoztok?

Kelemen Jánossal a Diáktájfutás program kezdetétől van kapcsolatunk. Számos terem- és park versenyt vezényelt le sikeresen. A kaposvári Zöldpont Életmódklub, melynek elnöke a tájfutó- és túra-versenyeken is induló Fodor Péter, évek óta magára vállalja a Kaposvári Teremtájfutó Diákbajnokság megrendezését, és ők Jánossal alakítottak ki stabil munkakapcsolatot. Tass az utóbbi 2-3 évben szinte „kollégistává vált” a kaposvári Klebelsberg kollégiumban. A kollégium igazgatóhelyettese, Kovács Ferenc szintén tájfutó, rendszeresen indul a megyei versenyeken, ő karolta fel a Dél-Dunántúli Teremtájfutó Bajnokságok szervezését az utóbbi 3 évben. A Csipa SE a tavaly kezdődött TÁMOP-os pályázatuk eredményeképp rendszeresen tart tájfutó szakköröket

a Klebelsberg kollégiumban és a kaposvári Kodály Zoltán központi általános iskolában. Idén először az 1 hetes Amatőr diákolimpiát is megszervezték, melyen összesen több, mint 500 rajthoz állást regisztráltak. Mi örülünk, ha bárki tesz azért, hogy megyénkben mind több gyermek megismerkedjen a tájfutással, és lehetőségeink szerint próbáljuk segíteni a munkájukat.

Az Smtfsh.hu az egyik legaktívabb megyei szövetségi honlap. Helyi események sora, fotógalleria, újságcikkek. Hogy működik a „szerkesztőség”?

Az „Informatikusunk” Csizmadia István, a megyei szövetség elnöke. Ő tartja karban a honlapot, frissíti az aktuális eseményekkel a tartalmat. Egyébként az összes megyei verseny szervezésének – főképpen számítástechnikai szempontból – ő a motorja, az SI-t ő kezeli, nevezéseket fogadja, térképeket nyomtat, stb. Szóval nélküle nem nagyon rendezünk versenyt. A régi és frissebb újságcikkek digitalizálásában én is részt veszek. Fotókat sokan csinálunk, itt van egy „profink”, Kutvánszky Ernő, aki a 2009-es VB, majd a tavalyi WMOC fotós és videós team-jében is részt vett.

A szakosztályban miből gazdálkodtok? Nyújt a Taszár Honvéd SE valamilyen támogatást, vagy teljesen magatokra vagytok utalva anyagilag?

A Taszár Honvéd SE tájfutó szakosztálya, mint egyetlen működő megyei szakosztály fogja össze a megye igazolt tájfutóit. Jelenleg 17 felnőtt (szinte kizárólag szenior) és 19 gyermek korú igazolt versenyzőnk van. A Szakosztályvezetőnk Galambos Erika (Tubi), de én is elnökségi tag vagyok a Taszár Honvéd SE-ben. A HSE vezetése nagyon pozitívan áll hozzánk, de a laktanya bezárása óta az anyagi lehetőségek egyre szűkebbek. Ugyanakkor nagyon jó, hogy logisztikával (kordonok, sátor, aggregátor, dobogó, stb.) tudják segíteni a versenyek megrendezését.

A szakosztály bevétele részben a tagdíjakból áll. Ezen kívül keressük a pályázati lehetőségeket, régebben az NCA és a Wesselényi pályázat, idéntől a NEA keretei között. A Honvédelmi Minisztériumtól és Taszár Község Önkormányzatától is érkezik valamennyi támogatás. Az OB-k nevezési díjait tudjuk ebből fizetni, minden más verseny, valamint az OB-k egyéb költségei (szállás, utazás) önköltséges. A megyei versenyeken az utóbbi 3-4 évben párszáz forintos nevezési díjat szedünk, ebből tudjuk fedezni a versenyrendezés költségeit (térképnymtatás, díjazás, stb.), valamint apránként fejleszteni a rendezéstechnikai felszerelésünket. Versenybírói díjat az utóbbi 25 évben nem fizettünk ki megyei versenybíróknak, mindenki hobbiból, munka mellett vállalja a versenyek rendezését.

Ha jól tudom, egyetlen edzőtök van Galambos Erika személyében. Őt mi motiválja, és hogyan tudjátok a munkáját segíteni?

Erika 2010-ben végezte el a Sportoktatási tanfolyamot. Nagyon aktívan vetette bele magát a toborzásba és az érdeklődő gyerekek oktatásába. Csoportjába egyelőre még kezdő- illetve haladó versenyzők tartoznak, élversenyzőnk még nincs, de úgy

gondolom ennyi idő alatt nem is lehet. Célunk az, hogy az egyre jobb egyéni eredményesség mellett stabilan ki tudjunk állítani csapatokat és váltókat az aktuális bajnokságokon, kezdetben a legfiatalabb, majd néhány éven belül a serdülő-ifjúsági korcsoportban is. Munka mellett vagyunk három- négyen, akik azért felnőttként időnként részt tudunk venni az edzéseken. Ilyenkor pontok kirakásával- beszédésével segítjük Erika munkáját, illetve ha több eltérő tudásszintű gyerek vesz részt az edzésen, akkor segítünk a különböző nehézségű feladatok megoldásában.

Erika utánpótlás csoportjában látok régi ismerős családneveket: Paróczy, Pavlovics. Honnan toboroztatok a gyerekeket?

Közismert, hogy a tájfutás családi sport. Ahogy már említettem, régebben azért volt itt működő tájfutás. Nos, annak a korosztálynak a gyermekei most kerültek nagyjából abba a korba, hogy érdemben tudnak foglalkozni a tájfutással, és a szülők is talán olyan életszakaszba kerültek, hogy több idejük van fiatal szeniorként versenyeken részt venni és gyermekeiket magukkal vinni. Öröndetes ugyanakkor, hogy utánpótlás korú versenyzőink között több is van, aki a teremversenyeken ismerke-

dett meg az alapokkal, kipróbálta az edzéseket, és itt ragadt tájfutóként. Persze nálunk is van lemorzsolódás, de mindig találkozunk 1-2 új arccal is.

A város mennyire befogadó a tájfutással kapcsolatban? Többször láttam videókat a helyi TV-ben, cikket a Somogyi Hírlapban. Mivel értékelté ezt a publicitást?

Nagyon jó a kapcsolatunk a helyi médiával. A Kapos TV sportszerkesztői a rendezvényeink kb. feléről készítenek tudósítást. Amikor egyszer egy interjúban panaszkodtam, hogy éppen csak 100-an voltak egy megyei rendezvényen, elmondták, hogy sok sportágban már e szám feléne is örülnének a megyei vezetők. A Somogyi Hírlap sportrovatával is jó a kapcsolatunk: az egyes versenyek után egy rövid értékelést szoktunk leadni nekik, és ez általában kisebb stilisztikai módosításokkal meg is jelenik, persze itt is előfordul, hogy helyhiány miatt nem kerülünk sorra, de ez a ritkább eset. Az is biztos, hogy egy ekkora városban nagy a szerepe a személyes ismeretségnek: évek óta ismerjük egymást több újságíróval is, ezért könnyebb a médiamegjelenés.

Mik a további terveitek?

Az elmúlt télen a Megyei Szövetség versenybírói tanfolyamot szervezett, ahol az eddig meglévő 4 mellé 8 új versenybírói igazolványt tudtunk kiadni. Szeretnénk, ha mind többen vennének részt a megyei versenyek szervezésében, idén ősszel is több új pályakitűző fog versenyen debütálni. Egy sikeres LEADER pályázaton vagyunk túl, sikerült nyernünk 20 db SI-dobozt, úgyhogy lassan saját SI-felszerelésünk lesz, ami megkönnyíti az iskolai bemutatók szervezését. Legutóbb 2008-ban rendeztünk országos bajnokságot, terveink között szerepel néhány éven belül egy pályázat beadása valamelyik OB rendezésére is.

Kovács Balázs

TEMP-O OB 2012 MÁTRASZENTIMRE

Egy kis létszámú bajnokság

A Trail-O szakág versenyei (hasonlóan a kerékpáros és sítalpas tájékozódó ágakhoz) nem vonzanak hatalmas tömegeket. Ezért is gondoltuk, hogy ha kapcsoljuk bajnokságunkat a Nógrád Nagydíj versenysorozat futamaihoz, talán sikerül új arcokat toborozni ehhez a szakághoz is. Hogy még nagyobb legyen az utánpótlást aktivizáló készítés, a NND példájából kiindulva ifi csapatversenyt is hirdettünk. Azonban, mint a végén kiderült, így sem sikerült a tavalyi, Hajógyári szigeten rendezett Temp-O OB résztvevőinek számát megközelítenünk, annak ellenére, hogy Krasznai Orsi mozgósításának hatására (amit ezúton is köszönünk neki) a végén 11 főre duzzadt az ifi versenyzők száma, így a 24 induló közel felét ők tették ki. A létszámrekordokat felvonultató Nógrád Nagydíj legkisebb versenyszámát sikerült így megrendeznünk, de remélhetőleg a feladatok színvonala így is az emlékezetes versenyek közé sorolja ezt az OB-t.

Különböző problémák miatt úgy döntöttünk, hogy nem az előre kiszemelt erdős és ligetes területekre visszük a pályát, hanem az előző napi váltó befejező körének is helyet adó parkban tűztünk ki egy egészen rövid menettávú, de feladatokkal bőven megtűzdelt kört.

Nem akartam se alul-, se túlmeretezni a technikai nehézséget, hogy az új próbálkozóknak

se menjen el a kedvük örökre a további versenyzéstől, és a rutinos rókák is megtalálják a csemegét a pályában. Mind a 9 nézőpontból lehetett látni egyszerűen megfejthető, és alaposabb átgondolást, rutint igénylő

képen jelölt úton voltak a nézőpontok, hanem egyenletes talajú, kerekesszékekkel is akadálymentes haladást biztosító hosszú tisztáson, így a pillanatnyi pozíció megtalálása a térképen szintén komoly átgondolást igényelt.

Fotó: Kovalcsik István

pontokat. A 36 beazonosítandó ellenőrzőpontban akadtak ismétlődések (ezt a trükköt a VB-ről hoztam). Részben úgy is, hogy kétszer is megkapta a versenyző ugyanazt a térképrészletet ugyanazzal a pontmegnevezéssel (5/1-es és 5/4-es pont), részben pedig úgy, hogy egy bója több leírásnak is megfelelt. Egy ösvényelágazó éppen két fa közé esett pontosan, így ugyanoda jelölt ponttal, de különböző pontmegnevezésekkel került a versenyző kezébe a térkép a 3/1-es és a 3/4-es pontnál. Nehezítésként a váltó térképet „visszabutítottam”, azaz az egyedi jelet, a padot, ami nagyban könnyítette volna a beazonosítást, visszacsereltem az általános „egyéb mesterséges tereptárgy” fekete X jelére. További nehezítés volt, hogy 77%-ban nem tér-

A feladatok jelentős része a megszokott volt. Földletörés lábánál, oldalában és tetején kellett különböző égtájak szerinti pontmegadásokat beazonosítani, játszótéri objektumok dzsungelét kellett összevetni a térképpel, fák között félúton lévő pontokból lehetett választani, sziklák mellett és között lévő bóják helyességéről dönteni, hasonló jellegű bokrok közül kiválasztani a megfelelőt... Voltak fák takarásban megjelölt pontok, tereptárgyak is. Pl. egy, a nézőpontból nem látható, fa mögötti szikla nagyon megréftalta a versenyzők zömét, ami helyett egy másik, közelben lévő szikla melletti bóját találtak helyesnek. (Az érdeklődők a szokott trail-O fórumokon részletesebb rendezői és versenyzői elemzéseket is olvashatnak a pályáról.)

funkwerk
Magyarország

Fotó: Bódis Péter

A felnőttek versenyében Bíró Fruzsina a legkevesebb hibával az élen végzett ugyan (36-ból 7 tévesztése volt), mégis a sokkal több hibát elkövető, de sokkal gyorsabb Mihácz Zoltán megszorongatta az eredményével. Harmadik helyen Hites Viktor végzett, aki az elmúlt években szintén szerepelt már nemzeti válogatottunkban, így elmondható, hogy csak válogatottak fértek fel a bajnoki dobogóra.

Érdekesség, hogy felnőtteknél a tájfutást nem művelő túrázó, Fehér János ugyanolyan kevés hibával teljesítette a pályát, mint a mostani győztes, tavalyi világbajnoki helyezett Bíró Fruzsina, de János mégis csak a középmezőnyben végzett, mert „túl sokat gondolkodott”, s a gyakorlat azt mutatja, hogy a temp-O versenyen a gyorsaság elengedhetetlen, még akkor is, ha néha a hibázáshoz vezet. Jó térképolvasó teljesítményével azonban trail-O versenyen sokra viheti, s biztosan tud még gyorsítani majd a temp-Óján is. Ifiknél Fruzsi Dorka lánya lett az első (abszolút versenyben a 3 legjobb eredménnyel), őt Mihácz Ádám és Ormay Mihály követte. Az ifik csapatversenyét nagy fölénnyel a Szpari fiataljai nyerték. Sajnos pont azok nem indultak, akiknek kitalálták ezt a szakágat. Az előnevezett kerekesszékesek kisbusza lerobbant a versenyre jövet, így ők nem élvezhették a változatos, technikás pálya kihívásait. Még nekem is kell fejlődnöm rendezésben, mert hiába a gondos pályakitűzés, ha a végén a térkép és

Fotó: Bódis Péter

szimból nyomtatásánál ügyetlenkedem. Ennek egy szimbólcsere és a rajt félórás csúszása lett a következménye, de remélhetőleg a teljes versenyről alkotott képet ezek a bakik nem rontották le nagyon. Továbbra is biztatok mindenkit, hogy próbáljátok ki a trail-O és a temp-O versenyformákat, ha tehetitek. Érdekes feladatokat, jó kihívást jelentenek.

Kovalcsik István (pályakitűző)

Graffix-Com Bt.

MÁTHÉ ISTVÁN
06 20 9573165
06 1 2423945

mathepista@gmail.com
grafficom@gmail.com
1031 Bp. Malomkerék u. 1.

egyedi termékeink:

- laminált rajtszám
- pp/pe kordonszalag
- molinó/ponyva
- reklámtábla
- passztartó szalag
- plakát nyomtatás
- öntött érem
- éremszalag
- póló emblémázás
- mez feliratozás, számozás

ZÖLD OLDAL

Mi történt eddig?

Amint azt az ideai versenyek jó részén már tapasztalhattatok, egyre jobban „zöldülünk”. Ezen persze nem azt értjük, hogy egyre bozótosabbak a versenyek, hanem azt, hogy előtérbe kerülnek a környezetbarát megoldások.

Valamire való nagyobb verseny már csak szelektív hulladékgyűjtéssel képzelhető el (de OB-kon és kiemelt versenyeken kötelező is). Ez persze némi többletmunkát igényel a rendezőktől, és odafigyelést a versenyzőktől is, a végeredmény azonban meggyőző: a szemét a verseny végén fajtánként válogatva marad meg, és csak el kell vinni mindegyiket a megfelelő gyűjtőhelyre. Akinek egy versenyrendezés utómunkái során volt már feladata a keletkezett szemét „eltüntetésére”, az tudja, mekkora könnyebbséget jelent, ha szelektíven gyűjtöttük a hulladékot.

A rajtlisták, részdíjs papírok, eredménylisták nyomtatására használhatunk újrahasznosított papírt. Aki az MTFSZ-től bérl versenyéhez a Sportident rendszert, már eleve újrahasznosított papírt kap hozzá. Így minden versenyen kicsit hozzá tudunk járulni ahhoz, hogy érdeink faállománya inkább terepeinken maradjon, mintsem hogy papírrá alakulva nyomtatóinkba kerüljön. Kis szorgalommal az egyik oldalon már használt papírokat át lehet válogatni, a gyűrtötteket kiszedni, és a másik oldaluk még újra használható nyomtatásra – ez további spórolást jelent, ami a rendezés költségeit is mérsékeli.

Ha már a költségeknél tartunk, azokat is jelentősen csökkenti, na meg persze környezetünk

terhelését is, ha Telekocsival utazunk a versenyekre. Erről a témáról lásd külön keretes írástunkat.

Versenyrendezők figyelmébe

Talán nem mindenki böngészte át a nemrégiben életbe lépett Környezetvédelmi Szabályzatot és a hozzá tartozó Útmutatót. Egyik fontos pontja, hogy a kiemelt versenyek és az OB-k rendezőinek versenyük előtt egyeztetniük kell a zöld megoldásokról a Terephasználati és Környezetvédelmi Bizottság kijelölt tagjával, név szerint Antal Miklóssal (e-mail címe: antalmi@gmail.com skype: antal-miklos). Keressétek őt bátran, nem annyira számon kérni, mint inkább segíteni és tanácsot adni fog!

További versenyrendezői feladat, hogy az országos rangsoroló versenyek után ki kell tölteni egy rövid online „Környezeti Jegyzőkönyv”-et, csak ezzel lesz teljes a verseny adminisztrációja.

Együttműködéseket köszönjük!

MTFSZ Terephasználati és Környezetvédelmi Bizottság

Érdeemes megosztani! - szívás helyett Oszkár

Ami az sporttárs, túl sokat szívunk mostanában? Ahogy nézem, ma is teljesen egyedül szállt ki! Ha már ilyen messze járt, érdemes lett volna legalább elvinni magával valakit! Ugye nem kell magyaráznom, mennyi előnye lett volna a dolognak? Már önmagában a közös élmény is megérte volna! Ilyen helyekre nem jó egyedül menni, de még ketten sem az igazi! 4-5 ember, az már igen! Akkor meg lehet beszélni mindent; egy szívás árán egy egész kis csapat jut el a távoli tájakra. Persze, figyelni kell a többiekre, de én azt mondom, akár hirdetést is érdemes feladni! Hogy hol? Hát itt mindjárt a neten! Bármerre megy, meg fogják találni! Ha akarja, még fizetnek is érte.

www.oszkar.com/

Elég a füstből – ne szívjunk többet a kelleténél! Ha telekocsiból szállsz ki, mindenki jobban jár!

Ha hirdetni, a megjegyzés rovatba írd be: @tájfutas – így megjelenik a tájfutó logó a neved mellett. Ha autót keresel, kattints a versenynaptárban a verseny neve mellett az „Oszkár” autómegosztó ikonra! Rögtön látod majd, van-e hely.

*Az Oszkár egy autómegosztó oldal, ahol egyszerűen és hatékonyan lehet útitársakat és fuvar keresni. A lap használata közben a fentiek is új értelmet nyernek.

multiNavigator.hu

terepfutás - outdoor - navigáció

Infóvonal: 06-1 / 7-888-888

Bp. XIII. Dózsa György út 61-63

A legutóbbi újságban meghirdettem egy ajándékot.

Hatan olvasták el a felhívást és próbálták értelmezni. - ők kaptak lehetőséget az ajándékra

TE LEMARADTÁL AZ INGYEN AJÁNDÉKRÓL!

Ha jövőben kíváncsi vagy az aktuális híreinkre, akcióinkra, látogasd meg honlapunkat.

multiNavigator.hu

terepfutás - outdoor - navigáció

Infóvonal: 06-1 / 7-888-888

Bp. XIII. Dózsa György út 61-63

Foto: Mathe István

Címlap: A Postás Kupa váltón a mezőny átkel a patakon
Hátsó borító: Szűcs B. Levente (HSP) a TIPO kupán

A BUDAPESTI TÁJFUTÓK SZÖVETSÉGÉNEK LAPJA